

SIAP IR TAIP

Rašo V.

79 metų sulaukęs Anglijos premjeras Churchill pertvarkė savo 24 ministrų kabinetą, paleisdamas septynius senukus ir jų vieton paskirdamas jaunesnius vyrus. Sprendžiama, kad pats senis Churchill dar nepasitrauks.

Amerika, Anglija ir Prancūzija ruošiasi suteikti Vakarų Vokietijai pilną nepriklausomybę. Juokų žurnalai todėl vokiečių premjerą Adenauerį vaizduoja, ne vaiko čiulpiką čiulpiantį, bet rūkantį vyrišką cigarą.

Hazel ("ruduolės") vardu praminta smarki audra Amerikoje ir Kanadoje užmušė 146 gyventojus, nugriovė 1,500 namų, apgriovė 15,000 ir pridarė virš milijonų dolerių nuostolių.

Detroitė mirė lietuvių Dr. Palevičius, kuris laikydavosi raudonos, ne amerikoniškos, ar lietuviškos linijos.

Jugoslavijos maršalas Tito pareiškė, jo kraštas negrįž "draugauti-vergauti" Maskvai, su kuria santykius nutraukė 1948 metais. Tačiau, sako, nesibijąs normalių santykių, nes dėl jų nereikia Maskvos dūdos pūsti.

Molotovas per 8 dienas lankė Rytų Vokietiją, spėjama, tikslu patirti, ar galima palikti vietos komunistams visą valdžią ir ištraukti 300,000 raudonų rusų kareivių, kurie dabar tuos komunistus valdžioje palaiko.

Trisdienis socialistų radikalų kongresas Prancūzijoje iškėlė ovacijas savo nariui, dabartiniam krašto premjerui Mendes (žydui), kuris per 4 mėnesius įstengė išimti šalį iš negyvo taško. Nuolaidomis jis baigė karą Indo-Kinijoje ir privertė anglus prisidėti prie ginkluojamos Vokietijos, tikslu neleisti jai iš ribų išėiti, bendromis pajėgomis Europą ginant prieš Maskvą.

Po vaišių Maskvoje Anglijon grižo Lordos Coeraine, kuris pareiškė, kad rusų politikos tikslas yra silpninti Angliją diplomatiniai ir karo pajėgumu.

Sovietų okupuotoje Austrijos dalyje įvyko rinkimai į vietos seimelį, kuriuos komunistai visai pralaimėjo. Matyti, austrai nepabijoję net 44,000 rusų okupacinės kariuomenės ir balsavo. Tokios laisvės balsuoti nori ir Rytų vokiečiai, bet Maskva bijo duoti.

Worcesterio Music Festival Savaitė

Šioji savaitė yra labai reikšminga Worcesterio miesto muzikos mylėtojams, kurie skaitlingai lankosi į koncertus Memorial Auditoriume.

Pirmadienio vakare, Music Festival atidaryme, apie 3,400 žmonių triukšmingomis ovacijomis pagerbė vietinę dainininkę LILLIAN MICKAVIČIUTĘ, kuri pirmą kartą dainavo prieš didelę publiką. Ji buvo to vakaro žvaigždė, dainavo apie aštuonias dainas. Triukšmingais delnų plojimais, Lillian buvo pašaukta pakartot savo dainas. Ponas Engene Ormandy, Philadelphia orkestros vedėjas pareiškė, kad jis turi viltį, kad worcesteriečiai lygiai ją įvertina kaip ir jie. Lillian Micevičiūtė jauna ir nepaprastu kontralto balsu apdovanota lietuvaite, turėjo didelį triumfą savo debiute. Visi, kurie girdėjo ją dainuojant džiaugiasi sulaukę tokios gabios dainininkės.

Nr. 40

WORCESTER, MASS., Spalio (October) 22, 1954

Vol. XXXVI

TAIKA - JUNGTINIŲ VALSTYBIŲ SIEKIS

NEW YORK, N. Y. — Prezidentas Eisenhower pareiškė, kad jo Administracija "toli nužengė" prie laimėjimo pastovios pasaulinės taikos. Vienok jis pasižadėjo, kad laisvo pasaulio "baisi" militariska jėga bus visuomet pasiruošus sutikti su Komunistų agresija. Prezidentas sakė, jis jaučias "kelias priešaky yra ilgas ir sunkus, bet mes toliau veržimės prieš savo tikslus." Prezidentas kalbėjo visam kraštui per televizijos ir radio vietas Shearaton - Astor viešbuty minint 300 m. sukaktuvių žydų tautos žmonių gyvenimo Jungtinėse Valstybėse. Prezidentas Eisenhower apie laisvojo pasaulio galią pareiškė: "Laisvė turi begalinę jėgą — tokią galybę, su kuria priverstina komunizmo sistema negali susilyginti. Jisai pakartojo prieš metą duotą pažadą, kad laukia sutarties įvykdymo sistemai dėl aprubežavimo ginklų ir atomiškos energijos kontroliavimo. Vienok, jei būtų galima apginklavimo našta panaikinti šioji vyriaus. be pasiruošus prašyt Kongreso atnau-

jint savo pažadą pagelbėt, iš tokiu būdu sutaupyti pinigų, pasaulinį išsvystymo programą." Hartforde, trečiadienį, prezidentas Eisenhower atvykęs iš Washingtono buvo pagerbtas Trinity Kolegijos su teisių daktaro laipsniu. Paskui prezidentas Eisenhower dalyvavo gub. John D. Lodge gimtadienio paminėjimo rengime. Prezidentas kalbėdamas iškilmėse pareiškė, kad ginkluotas konfliktas nesuteikia niekam laimėjimo, tik tai viens kito naikinimo. Buvo laikai, kada tautos galėjo išristi ginčus suaukdamas ginkluotą jėgą ir pasiūsdamas į karo laukus kur buvo atsiektas sprendimas, šios dienos laipsniškai praėjo ir dabar šiuose moderniškuose laikuose, mokslas suteikė mums tokių ginklų, kurie reikiama ne tik kad visa tauta apginkluota, bet ir to krašto žmonės nuolatos išstatyti sunaikinimo pavojuje."

Senatorius Kennedy Ligoninėje

NEW YORK. — Senatorius John F. Kennedy, ketvirtadienį bus padaryta rimta operacija, kad išgydyt sužeidimą įgytą Pacifike kariaudamas laike Antro Pasaulinio Karo. Trisdešimts septynių metų senatorius bus ligoninėje du mėnesius ir negalės sugrįžt į Washingtoną iki vasario mėnesio. Anksčiau, 1945 metais, buvo jam padaryta operacija, bet jo padėtisėjo blogyn ir jam reikėjo naudoti ramentus.

Didesnių Duoklių Reikalauja

Rusų kolonistų organas pavergtoje Lietuvoje "Sovetskaja Litva" rugsėjo 14 d. numeryje dar įžiliau reikalauja didesnių duoklių iš Lietuvos kolchozų. Girdi, "duokime tėvynei daugiau mėsos, sviesto, pieno". Kuriai tėvynei didesnių duoklių kolonistų organas reikalauja, savaime aišku, taią kuri jau seniai iš lietuvių duokles ima. Esą, Užvenčio rajono "Paryžiaus komunos" kolchozas pilnai atidavė duokles valstybei ir toliau jai pardavinėjo ūkio gaminius. Kad jis yra verčiamas savo gaminius vadinamajai valstybei atiduoti pusvelčiui kolonistų tai nejaudina.

Pateikęs šį pavyzdį, rusiškųjų varovų organas puola Vilkijs ir Dūkšto kolchozus, dėdamasis nesuprantaš, dėl ko jie "delsia duokles atiduoti". Kodėl nesukaba jas vežti, kaip "Paryžiaus komunis" kolchozas. Tokia rimta priežastis, kad Dūkšto rajono kolchozai ne visi dar derlių iš laukų nuvalė dėl MTS apsilėidimo, kolonistams visai nerūpi. Jie tik stengiasi lietuviams varovauti, kad juo daugiau Maskva gėrybių iš jų galėtų gauti.

Kaip Jie Drumsčia Vaikų Protus

Pedagogika moko, kad mažus vaikus reikia pradėti mokyti jiems suprantama kalba ir suprantamų arba lengvai pavaizduojamų dalykų. Tarybiniai komunistai tų dėsnių nepaiso, kur nori brukti komunizmą ir priversti garbinti komunizmo vadus.

Čiplies ir Pupeikio pradžios mokykloms skirtame elementoriuje "Saulutėje", išleistame Kaune 1950 m., skaitome net keturis puslapius apie komunizmo vadus Leniną ir Staliną. Ten parašyta: "Vladimiras Iljičius Leninas visų darbo žmonių vadas, mokytojas ir draugas." Čia pirmamečiui mokiniui tenka kai ką paaiškinti apie rusų kalbą, kad suprastų, kas tas Iljičius, paskui — kas tie darbo žmonės, kas dar painiau, mokytojas ir draugas — dar painiau, nes čia iš juodo tenka padaryti balta, todėl reikia meluoti, o melas pedagogikoje smerkiamas.

Toliau skaitome: "Visi darbo žmonės myli ir mini Leniną". Arba: "Darbo žmonės karštai myli Staliną". Mokykloje, be abejo, dabar mokosi darbo žmonių vaikai. O jeigu tie vaikai bus girdėję, kad jų tėvai nemyli Lenino ir Stalino? Arba jeigu jie tą Leniną minėte mini, bet piktu žodžiu ir net keiksmu, kad per jo sukeltą revoliuciją milijonai žmonių įpuolė į vargą arba mirė žiauria mirtim? Ką tokiu atveju vaikas turi galvoti apie tuos veidmainingai gražius žodžius elementoriuje ir gal dar paites mokytojo pridėtus kitus gražgražius, pataikaujant komunistų partijai ir diktatūrinei komunistų valdžiai? Vaikas ne tik čia nieko nesupras, bet jo galvelėje pasidarys nežmogiškas kažin kokių nesuprantamų mokslų mišinys.

Taip komunistų partijos ir komunistų diktatūrinės valdžios pataikūnai rašo vadovėlius ir drumsčia jau mažų vaikų sielas bei protus.

Atomiška Gadynė Naujoje Anglijoje

BOSTON. — Atomiškos Energijos Komisijos pirmininkas Lewis L. Strauss pareiškė, kad atomiška energija gali suteikti daug naujų pramoninių ekonomiška sužalotai Naujai Anglijai. Strauss pareiškė, kad iš priežasties pigios jėgos trukumo, iš Naujos Anglijos pramonės persikėlė į kitas vietas. Jis sakė, kad Naujoji Anglija moka aukštesnes negu paprastai kainas už elektrą negu kitos sritys, čia yra didesnė priežastis gaminiui pigios elektrinės jėgos iš atomiškų kurų, sulyginant su kitomis Amerikos dalimis. Ponas Strauss pareiškė, kad bėgy sekančių dvidešimts metų, atomiška energija varžysis su elektrika iš paprastų šaltinių, kas bus labai svarbu Naujos Anglijos pramonėm. Už dešimts metų jau bus pastatyta privatiškų atomiškos jėgos gaminiui fabriky, gi jau 1975 metais 25% elektrinės jėgos Jungtinėse Valstybėse paeis iš atomiško kuro.

Krokodilų Ašaros

Maskolbernis Antanas Sniečkus savo ataskaitose, i kiti raudonieji dignitoriai šiaip kiekviena proga aimanuoja, kad pavergtoje Lietuvoje į komjaunuolių eiles stoji skandalingai mažas procentas jaunimo. Žadama baltesnė duona, šauni karpera. Siūlomi ordina, o pasitikėjimo vertam brukamas į rankas net pistoletas. Atseit, statyk komunizmą ir naikink priešus. Ką gi, patrauklu, tačiau skubančių prie tu malonių vis dėlto nedaug. O juk ne tik viliojama, bet keikiama ir grąsoma.

Kodėl taip yra? Argi Lietuvos jaunimas nemėgsta organizacijos?

Atsakymas gali būti štai koks. Komunistai prašaua pro šikšne lę, užmiršdami, kad jų beprotiškas bandymas vyksta dvidešimtam amžiuje. Šiandien lietuvis jaunuolis puikiai žino, kad okupantas nei baltesnės duonos, nei ordinių nedaliai dykai, kad už tai reikia tinkamai pasitarnauti, reikia pranešinėti apie savo tėvų pasikalbėjimus, reikia išdavinėti brolius, seseris, draugas, patriotus ir visus kitaip galvojančius tautiečius. Lietuvis jaunuolis žino, kad karjerą pas priešą galima padaryti tik niekšiskumu, savo padorumo išsižadant ir spiaunant į tai, kas sudaro taurios asmenybės pagrindą. Pistoletas irgi nevilioja, nes tai nėra sviedinys, bet įrankis kitą naikinti, kitą — tokį pat kaip jis, lietuvių jaunuolį, ir tokiu būdu, kaip Kremliaus būdeliai naikina vienas kitą. Komu-

Lenkas generolas Bor-Komorowski, kuris vadovavo sukilimui prieš nacius Varšavoje, Detroitė kalboje pareiškė, kad dabartinėje bolševikų valdomoje Lenkijoje negalima jokio pagrindžio suorganizuoti, ar užlaikyti, nes rusų slaptos policijos nosys per ilgus. Kiekvienas mažiausia nužvelgtas lenkas tuojau sušaudomas. Be abejojimo, tas pats ir Lietuvoje.

SOVIETŲ TAIKOS OFENSYVA

"PRAVDA" daug kartų rašė džiaugdamasi, kad Europos gynybobs bendrija galutinai žlugsianti. Ji vadino taiką griuanančiomis tas valstybes, kurios rūpinasi Europos saugumu. Visi sovietiniai laikraščiai su dideliu įniršimu palydėjo Maniloje sudarytą santarvę Pietryčių Azijai ginti. Vakarų Europos valstybėms sutarus dėl šio žemyno karinio saugumo, "Pravda" ir kiti sovietiniai laikraščiai pradėjo dar labiau niršti, negu dėl Manilos susitarimo.

Sovietai, panaudojo visas priemones laisvojo pasaulio valstybių vienybei sugriauti. Rugsėjo mėn. viduryje, Maskvai patvarkius, Vienoje sukvičiami pasaulinės taikos tarybos posėdžiai. Ši taikos taryba yra sovietinės užsienio politikos įrankis, kuris turi atlikti Kremliaus pavestus uždavinius. Rugsėjo mėn. sukviestieji taikos tarybos posėdžiai tepasižymėjo neapsitenkinimu, kad laisvajame pasaulyje nebesurandama

mistai užmiršta, kad šių dienų jaunuolis gyvena dviem pagrindiniais idealais, būtent, laisve ir tiesa. Deja, raudoniesiems, tie du dalykai devyniomis spynomis skrynioje užrakinti, ir alkanas šuo prie jos pastatytas. Negana to, visas okupacinis aparatas įkinkytas beatodairiškai kovoti su visais, kurie nors pakūždom kartoja tuos du žodžius, šventus ir artimus.

Laisvės ir tiesos įsikūnijimo — štai ko trokšta jaunas lietuvis. Žinoma, šitą troškimą galima numarinti dviem būdais: tiesos pripažinimu ir laisvės suteikimu arba gyvybės atėmimu. Pagal komunistų doktriną, antrasis būdas yra neišvengiamas, jei pats komunizmas nori išlaikyti. Štai kodėl kulkos į pakaušį metodas taip plačiai vartojamas darbininkų rojuje. Štai kodėl ir mūsų jaunimui šiūloimas pistoletas — žudyti ir būti įtrauktam į žudomųjų sąrašą, jei kartais kiltų sąžinės konfliktas. Tai komunistų taktika pasimauti jaunuolį jo paites likimo sąskaita. Tai sėtoniškas žaidimas, taip svetimas mūsų tautos būdai ir dvasiai. Bet jis per vėlai sugalvotas.

jautrių taškų, kuriuose būtų galima pradėti naujus pilietinius karus. Pažymėtina, kad taikos taryba nutarė š. m. lapkričio 18 d. šaukti posėdį, kuriame būtų svarstoma eilė Maskvai svarbių klausimų. Dienotvarkėn įrašyta Europos bendrojo saugumo sudarymas, padėties aptarimas Azijoje, Pietų Amerikoje, nusiginklavimo skatinimas ir, pagaliau, ateinančiais metais visų šalių vadinamųjų taikos atstovų suvažiavimo sukvietimas.

Andrej J. Višinskis rugsėjo 30 d. Jungtinių Tautų organizacijos suvažiavime pasiūlė suvaržyti apsiginklavimą. Jis, tiesą sakant, pavėlavo su savo siūlymu. Višinskio tiesioginis taikiny buvo skirtas Anglijai ir Prancūzijai, siekiant tas valstybes išjungti iš Duropos gynybos bendrijos. Londone nutiko priešingai, negu Maskva tikėjosi. Ten buvo nustatytos naujos Europai ginti gairės, o į gynybą nutarta jungti eilę valstybių, praplečiant 1948 m. Briuselyje sudarytą sutartį.

Višinskis ir visos Sovietų vadovaujamos organizacijos dabar diekia kito tikslą: sutrukdėti Europos gynybos bendrijos įgyvendinimą. Visa tai daroma pagal Lenino planą, kuris ne kartą buvo kartotas Stalino ir dabartinių tironų, sėdinčių Kremliuje. Pagal tą planą, Sovietai turi supiudyti Vakarų galybes, nes tik tuo atveju komunistinis pasaulis tegali laimėti. Višinskio pasipiršimas būti taikos angelu yra taip pat klatingas, kaip ir kiti jo politiniai žygiai. Tuo pasipiršimu jis siekia sutrukdėti pritarimą Europos gynybos bendrijai atskirų valstybių parlamentuose.

Kaip tik Višinskiui būtų pravartu prisiminti jo paites įvykdytą Pabaltijo pavergimą, eilės valstybių Vidurio Europoje užgrobimą, Graikijoje, Korėjoje, Indokinijoje vietinių karų sukurstymą, Berlyno blokadą ir eilę kitų žygių, kurių metu, Maskvai pirštu pamojus, buvo išdyta dešimtimis milijonų žmonių. Štai kokia yra Sovietų taika, kuria nūdien laisvasis pasaulis netiki ir nepasiskiauna Sovietais, kurie yra įgiję taikos sutarčių laužytojų vardą.

YOUR SAVINGS EARN more WHERE YOUR SECURITY COMES FIRST! Resources over \$100,000,000. Worcester Federal Savings and Loan Association. Open Wednesdays to 8 P.M. FREE PARKING For Customers 20 Min. - Right on the Property. Member Federal Savings and Loan Insurance Corporation.

LIETUVIAI AMERIKOJE ir PASAULYJE

BALFO KONCERTAS

10-ties Metų Sukaktis ir Ispūdingas Meno Koncertas. Kitos žinios iš New Yorko.

NEW YORK, sekmadienį 17 d. spalio. Čia įvyko Balf'o dešimtmečio šventė — minėjimas Balf'o sukakties koncertas, Webster Hall. Proga Balf'o 10-mečio veiklos atžymėjimo — jam žinimo buvo nepaprastai išpūdingas meno koncertas su akademija, žmonių susirinko virš 1,000; meninė programa išpildė dainininkės iš Chicago, ponios Stasės Daugėlienės ir Frudencija Bičkienės Solistės; smuikų grojo Izidorius Vasyliūnas atvykęs iš Pietų Amerikos, taipgi New Yorko humoristas Vitalis Žukauskas, kuris neva programos vedėjas lošė humoristinę rolę labai sekmingai.

Tai buvo nepaprasta meninė staigmena, kurį paliko publikai malonius išpūdzius. Akademine programa dalį efektingai atliko kun. Dr. St. Valiušaitis, Pirm. minėjimo rengimo ir Balf'o Pirm. kan. Dr. J. B. Končius patiekdamas pranešimą, kurie buvo labai įdomūs.

Balf'o sukaktis sekmingai, labai išpūdingai paminėta, publika ilgai geris išpūdziais meno koncerto, nes dainininkės - solistės Daugėlienė ir Bičkienė, ypač pastaroji solistė lyriško soprano stipri koncertinė solistė. Patiko publikai gražiai išpildyti duetai ir operetinių arijų ir liaudies dainų, solistės susilaukė šiltų ovacijų iš publikos.

Smuikininkas visus žavėjo

Reikia pasakyti, kad p. Vasyliūnas neprastai imponavo ir žavėjo publiką savo talentu, kai gabus smuikininkas, galime sakyti, kad jo pasirodymas JAV. lietuvių koncertinėje scenoje buvo nepaprasta staigmena! Smuikininkas Vasyliūnas susilaukė šiltų ovacijų iš publikos. Ir publika, galima sakyti, buvo daugumoje koncertinė inteligentiška iš New Yorko ir New Jersey Metropolio apylinkės, buvo svečių iš Conn. artimesniųjų kolonijų Stamford ir Newark, iš tolimesniųjų kolonijų mačiau W. M. Chase - čekanauską iš Hartfordo ir ponus Devenius iš Waterburio, dalyvavo Gen. Konsulato visi nariai su ponais Budriais. Pirmoji sėdynių eilė buvo tarsi garbingųjų svečių: Gen. Konsulato Štabo nariai ponai Deveniai, W.M. Chase, ponai Budrickai, ponai Trečiokai Balf'o ir Amer. Liet. B-nės Šulai ir dvasiškiai, Dr. K. Pakštis, kompozit. J. Žilevičius ir kiti iš N. J. ir Conn. Valstijų.

Bendrieji Išpūdziai

Laikė pertraukos 10 minučių teko proga užėiti į koncerto salės bufetą, susipažinti su svečiais, o jųjų čia buvo labai daug. Prof. J. Žilevičius "AL" bendradarbis — V. M. Klausutis, Balf'o Ižd. Al. Trečiukas, ponai Budriai,

Tysliava ir kiti dalinasi koncerto išpūdziais, įėjus ir bufetą čia dar daugiau svečių, visų jųjų nuotaikos geros. Žodžiu šio Balf'o koncerto publika gyvena vienu pulsu lietuviškos vienybės. Čia visų partijų žmonės ir nepartiniai tarsi būtų bičiuliai! Jokių šnairavimų nesimato jųjų tarpe — broliška, tarsi bičiulių nuotaika. Manau sau: įėjus mes neturėtume Alto ir Vliko, partinės spaudos laikraščių ir partinių redaktorių, turėtume likti Balf'ą ir ALB-nę, mes turėtume lietuvišką vienybę su kuria sutaptų ir diplm. šefas! Tuom kartu priena prie manęs žurnalistė p-lė Norkeliunaitė ir sako: "Matai ponas, čia nėra jokių antipatių, visi lietuviai sutapo tarsi būtų giminės"... Man patiko jos šypsena ir ši jos pastabėlė, ji tarsi būtų galvojusi ir gyvenusi ta pačia nuotaika ir minčia kaip ir aš tame jaukiam momente.

Taip, miela žurnalistė — atsakiau aš jai — Balf'as jungia visus lietuvius lygiai kaip lietuvių Bendruomenė, o mūsų Alt'as ir Vlik'as ardo lietuvišką vienybę. Šis subuvimas rodo faktą, kad čia mūsų partiniai, sutampa — Balf'as apjungia juos, Malonius vaizdas, ar ne?... Bet gi mūsų kalba nutrūko, mielos ponios: Trečiokienė ir Budrickienė sveikindamos teiravosi pas mus apie koncerto išpūdzius, atėjo ir kiti, visų nuotaika gera, entuziastiški pasisakymai. Ir vėl tenka sėsti, pertrauka baigta. Pasibaigus koncertui buvo šokiai, daug jaunimo ir senimo. Visi čia šoka, kiti esa spektakliariais, nesiskubina namo, dalinasi išpūdziais koncerto — Chicago solisčių gražių koncertų, jųjų talentais ir smuikininko Vasyliūno.

ALB LOK'o Posėdžiai

Šeštadienį, Brooklyne buvo JAV. LB LOK'o narių posėdis, kuriame buvo aptarti LB Tarybos rinkimų reikalai bei kiti, o sekmadienį buvo šaukiamas posėdis LB LOK'o Finansų Komisijos posėdis New Yorke, kuri sukvieta W. M. Chase, Pirm. Komisijos Tautos Fondo reikalų aptarimui. Kadangi man buvo svarbu patirti LB reikalų eigą ir T. F., todėl trumpai pasikalbėti šiais reikalais gavau progą su p. Chase, kuris painformavo mane patiekdamas man žinių iš LB ir iš T. F. veiklos, vėliau galėsiu pasidalinti šiomis žiniomis su gerb. AL skaitytojais.

Baigdamas pranešimą iš Balf'o koncerto išpūdzii noriu pasakyti, kad Balf'iečiai atliko didelius darbus per dešimtmetį, kurie bus atžymėti mūsų išieivijos žmonių istorijoje aukso raidėmis, tai bus gražus pavyzdys sekančiai lietuvių kartai lietuvių tautos krizėje. Balf' bus vienas iš mūsų išieivijos žmonių labdarybės gražiausias veiksnys. "AL" Koresp. V. K.

Politikas Skelbimas

Politikas Skelbimas

Politikas Skelbimas

REP. ROBERT F. MURPHY Į GUBERNATORIUS

REP. BOB MURPHY "MR INTEGRITY"

● JIS YRA VIENAS ŽYMIJŲ HOUSE OF REPRESENTATIVES VADŲ.

● Visų gerbiamas valstybės vyras.

● Pasižymėjęs Veteranas.

● TAI PASIŽYMEJĘS SPAUDOS ŽMOGUS.

● Tai vienas labiausiai patyrusių prekybininkų.

● Vienas plačiai prityrusių asmenybių įstatymų leidime.

PATIKIMUMAS ir sąžiningumas yra būtinos savybės žmogaus, už kurį mes galime balsuoti rinkdami naują gubernatorių.

REP. MURPHY ilgus metus žymiai dirba svarbioji įstaigoj, kaip vadas į House of Representatives. Savo ištikimu ir sąžiningu darbu jis įsigijo titulą "Mr. Integrity".

PRIES PORĄ METŲ respublikonų gybrenatorius pažadėjo pagyvinti pramonę ir tuo būdu padidinti darbo galimybes. Vis didėjantis bedarbiųskaičius šiais laikais rodo visai ką kitą. Respublikonų sulaužyti prižadai reikalauja, kad mes išrinktum naują Gubernatorių, kuris yra vertas mūsų pasitikėjimo.

● **PAKEISKIME GUBERNATORIŲ** ir išrinkime tokį vyrą, kurs aiškiai sako, ką jis mano ir galvoja!

● **BALSUOKITE UŽ PAŽANGĄ!**

● **BALSUOKIME UŽ "MR. INTEGRITY" !**

ROBERT F. MURPHY Į GUBERNATORIUS!

(Worc. Lithuanian Democratic Club)

VINCAS S. JOKUBYNAS Ilgametis Amerikos Lietuvių Kulturininkas

Neseniai Amerikoje buvo plačiai paminėtas 80-tas Herbert Hooverio gimtadienis, Anglijoj š. m. lapkričio mėn. bus minimas Winston Churchillio 80-tas gimtadienis. Amerikos lietuvių tarpe š. m. spalio 10 d. Chicagoj tapo paminėtas gimtadienis daug nusipelnusio veikėjo Vinco S. Jokubyno, kurs yra vyresnis ir už Hooverį ir už Chuchillą. Mūsų jubilatas pasaulyje atsidarė 1873 m., 29 d. rugsėjo m. Reiškia jis yra pradėjęs 82-rius metus. Jubilatas yra kilęs iš Lietuvos, Klinavo k., Liubavo valsčiaus, Šuvalkioj. Ypatinga tas, kad Vincas S. Jokubynas, sulaukęs patriarchalio amžiaus savo j jaunystėje sveikatos stiprumu, o jos silpnumu. Kai 1895 m., vengdamas caro karinės tarnybos, atsidūrė Amerikoje, tai po poros metų persirgo šiltine. Pirmojo pasaulio karo metu per influenčos epidemiją ja sirgo net iš dviejų atvejų. Bet atsirado atsparos ir jaunystėje ir vėlesniame amžiuje nugalėti giltinė ir sulaukti patriarchalio amžiaus.

Ilgas Vinco S. Jokubyno amžius buvo gausus vaisingais darbais lietuvių tautiniam gyvenime. Jo tautinis veikimas prasidėjo nuo jaunų dienų Lietuvoje, kur drąsiai skaitė ir uoliai platinė draudžiamąją spaudą. Dėl tos veiklos jam teko nukentėti ir pabuvoti keletą mėnesių Kalvarijos kalėjime.

Sulaukęs metų, kada reikėjo štoti į caro karinę tarnybą, nutarė jos vengti ir vykti Amerikon. Taip ir padarė. Tais laikais lietuvių Amerikoje mardėjo. Tai Vincas pasidarė vienu iš uoliausių lietuvių gelbėtojų, jos ugdytojų ir savo tautiečių kultūrintoju. Visą laiką buvo Ameri-

kos lietuvių visuomeninio veikimo priesakyje. Jo visuomeninė veikla prasidėjo Chicagoje prie savaitraščio "Kataliko". Persikyręs su "Kataliku", darbuosi prie SLA. ir prie TMD. 1907 m. SLA seimas išrinko jį prezidentu. Jo iniciatyva SLA. valdyba kreipėsi į Amerikos vyriausybę prašymu, kad surašinėjant Amerikos gyventojus lietuvių būtų užrašomi lietuviams, o ne lenkais ar rusais. To pasekoje 1910 m. Amerikos gyventojus surašinėjami lietuviams jau buvo užrašinėjami lietuviams.

Kai 1907 m. SLA. įkūrė Bostone savo organą "Tėvynę", tai Vincas buvo jo pirmas redaktorius. Tas pareigas jis ėjo pusketvirtų metų.

1910 m. Vincas sugrįžo Chicago, bet čia neįsikūrė, o išvyko uždarbiauti į Rockfordą, Ill. Nuo 1916 m. persikėlė į Clevelandą. O, kur pradėjo redaguoti "Dirvą". Tose pareigose išbuvo iki pavasario 1918 m. Iš Clevelando atvyko į Worcester, Mass., kur redagavo "Amerikos Lietuvį".

Michigano valstybę, kur netoli miestelio Hart bandė verstis žemės ūkiu, bet nepirgijo. 1920 m. atsidūrė Worcester, Mass., kur redagavo "Amerikos Lietuvį". Tose pareigose išbuvo puspenktų metų. Po to vyko į Clevelandą, kur tris metus uždarbiavo fabrike. Ten darbo netekęs, grįžo į Hart, Mich., kur seniau bandė verstis žemės ūkiu. Vėl prigyti ten nepavyko.

1932 m. Vinco padėtis pagerėjo, kai J. J. Bachunas, plačiai žinomas geradaris, pargabeno jį su žmona į savo ūkį. Nuo 1934 m. atvyko Chicago, kur pradėjo veikti prie "Margučio", patiekdamas per radiją pasakoji-

TAUPLYTI JĮ SIŪSKITE PAŠTU! TAI TAIP LENGVA!

Nėra problemų, kur palikt karą... nereikia adresą užrašyti ant voko... nereikia autobusu važiuoti — nei laukti eilėje... nereik išpildyti blanką... nei jokių laišku rašyti... ir galite banko reikalus atlikti bile kada. Telefonuokite 3-2941 arba ateikite ir gausite vokų. — Paskutinis Dividendas 3% į metus —

MAIL THIS COUPON TODAY!

To: BAY STATE SAVINGS BANK

511 MAIN STREET - WORCESTER, MASS.

PLEASE OPEN A SAVINGS ACCOUNT—

Individual Joint Trust

I am enclosing my first Deposit of \$_____

Name

Address

City, Zone, State

mu apie Lietuvą ir jos išymiasias vietas. Sumanius statyti Dariaus - Girėno paminklą, Vincas daug darbuosi to paminklo statybos komisijoje. Vėliau buvo reikalų vedėjas Lietuvių Sporto šventės rengimo komitete. Po to prisidėjo Amerikos lietuvių sportininkų ekskursijos į Lietuvą. Vėliau darbuosi Lietuvai Vaduoti Sąjungoje. Prezidentui Antanui Smetonai atvykus Amerikon, jubilatas Jokubynas darbuosi komitete, ruošusio Amerikos lietuvių kolonijose maršruto.

Visais laikais, kur tik jis gyvenė, to tiesioginio savo darbo vis veikė vietos lietuvių drauginiame ir bendrai visuomeniniame gyvenime. Savo rinktumu, savo švelniu būdu, savo pavyzdingu gyvenimu darė gilius įtakos į savo laikų neapšviestas, dažnai nekultūringu elgėsiu pasižymėjusias minias. Savo tokiu gyvenimu ir tokiais darbais yra užsipelnęs vietą tarpe žymiausių

Kviečiami New Yorkan

Spalių 23 d. 5 val. vak. Angelių Karalienės parapijos salėje, Brooklyne (South 4th St. ir Roebing St., prie Williamburgo tilko), skautės ir skautai iš viso Atlanto pakraščio yra kviečiami suskristi pabendrauti, pasilinksinti ir prisiminti smagias ir mielas šios vasaros "RAMBYNO" stovyklos dienas. Laukiami visi, netik iš didžiojo New Yorko apylinkių, bet ir iš Waterburio, Hartfordo, Bostono, Worcesterio, Philadelphiajos, Elizabetho ir kt. vietovių. Skautės ir skautai kartu atsigabena savo tėvelius bei mielus skautų bičiulius. Kiek bus įmonamo, bus parūpintos ir nakvynės. Tuo reikalu prašoma iš anksto kreiptis į Romą Kežį, 100 Cook St., Brooklyn 6, N. Y. Į "Rambyno" linkmavakarį jau pažadėjo atvykti buvęs tos stovyklos viršininkas psktn. A. Banevičius iš Bostono, 1-jo JAV rajono sk. vyčių vadas psktn. V. Pileika iš Hartfordo, vyr. sktn. A. Saulaitis iš Waterbury ir kt. Bus rodomi spalvoti vaizdai ir spalvotas filmas iš "Rambyno" stovyklos. Taip pat bus galima pasirinkti stovyklinių vaizdų iš 250 pavyzdžių. Po filmo demonstravimo bus organizacinis New Yorko skautų tėvų — rėmėjų susirinkimas. Skautės ir skautai kviečiami atsivesti savo tėvelius į šį susirinkimą. Kiekvienai šeimai rūpi savi vaikai. Tad brangūs tėveliai ateikite pasitarti visų jūsų vaikų reikalais. Po susirinkimo bus pasilinksminimas.

SKAITYKIT

IR PLATINKIT

"AMERIKOS LIETUVIŲ"

Politiškas Skelbimas

Politikas Skelbimas

Per-Rinkite

ALEXANDER G.

LA JOIE

KAIPO JUSŲ

Apskrities Iždininką

COUNTY TREASURER

IZDININKAS 12 METŲ — 34 METŲ SĄSKAITŲ VEDĖJAS RINKIMAI LAPKRIČIO (NOV.) 2, 1954

Ką Kiti Rašo

Bus Sprogimas iš Vidaus.

Rytų Europos istorijos žinovas, anglas Hugh Seton-Watson žurnalui "The Manchester Guardian Weekly" rašo:

"Nereikia pamiršti kitą sovietinio gyvenimo pusę — valdomųjų nepasitenkinimo. Juk gerai žinome, kaip skursta gyventojų masės: žemdirbiai, darbininkai, pavergtos tautos. Politiniu požiūriu dar svarbesnis nepasitenkinimas aukštesnių valdininkų rateliuose, ryškūs Rusijoje ir pastebimas pasigizelus kitur. Lenkijoje ir Čekoslovakijoje priauga naujos biurokratijos, vietinės, prie kurių dėsiai neišnykusi tautinė sąjauta platesnių sluoksnių. Per metų eilę čia gali įvykti staigmenų."

"Gaila, kad Amerikoje žodis 'išlaisvinimas' pasidarė futbolu partijų demagogijoje. Išlaisvinti šimtas milijonų rytų europėnų ir šeši šimtai milijonų kinų yra mirties ir gyvybės klausimas Vakarams. Čia nepadės kryžiaus karas prieš komunizmą (kurio Vakarami ir nekels). Gal ne ką duos ir propaganda per radiją. Tuos žmones greičiausia išlaisvins jų pačių ryžtas bei pastangos, kurias kurstys didėjęs nepasitenkinimas stalinizmu. Čia Vakarami gali tikrai padėti. Tiesa, jie nepadės, jei leis bujoti vokiečių planams vėl atsigriebti Rytuose, — nes tuojau nuo Vakarų atsaltų visi čekai, lenkai ir ukrainiečiai. Tiksliausias kelias čia, rodos, būtų siekti atsikelti nerimaujančius gizelus, kaip atskilo Tito, ir, kaip tikima, gali atsikelti kinai. Tegul Vakarami tegul tik nesnaudžia."

Estai ir Mes.

"Dirvos" bendradarbis Švedijoje sumeta estų kultūrinę veiklą tremtyje. Jų svetur dabar esama apie 60,000, kurių Švedijoje gyvena 20,000. Juos aptarnauja dvylika savitraščių ir prie švedų Stockholms - Tidningen kasdien leidžiamas dviejų - trijų puslapių priedas. Literatūrai, kritikai ir menui jie turi vieną dvi mėnesinį žurnalą "Tullimuld", kuris patarnauja visiems minčių kryptims. Anglams informuoti apie estų tautos padėtį, jie nuo 1946 metų leidžia "Newsletter from behind the Iron Curtain", kurio išėjo 370 numerių. Per dešimtį metų išleista 510 estiškų knygų, tarp jų 283 apsakos, romanai ir kitokio grožinės literatūros dalykai. Leidimas koncentruotas į dvi rankas: Orto firma, privatė, Kanadoje, ir rašytojų kooperatyvas Kirjanike Švedijoje. Sakoma, kiekvienos knygos, vidutiniai, išperkama po 2,000 egz. Lėšas tautiniams reikalams kelia Tautinis Fondas, kuris, be kitko, užlaiko Stockholme estų pradinę ir gimnaziją.

Dypukai greičiau išautėja.

"Draugas" rašo: "Sakoma, Čikagoje apsigyveno netoli 10,000 dypukų. Jei visi būtų iširašę į tryliką lietuviškų parapijų, nereikėtų dūsauti. Bet kaip pateisinti naujakurių, katalikų, gal net ateitinkų sendraugį, kuris gyvena 10 bloku nuo lietuvių bažnyčios, tačiau priklauso airių parapijai? Tuo tarpu, jo dėdė, atvažiuavęs į šią šalį prieš 50 metų, gyvendamas 50 bloku atstu nuo lietuvių bažnyčios, lanko lietuviškas pamaldas kas sekmadienį!"

Prieis ožka prie vežimo.

Mūsų spauda aprašo Clevelande įvykusį Lietuviškos Enciklopedijos leidėjų ir kelių kalbininkų susirinkimą, pasikalbėti enciklopedijos reikalais. Kaip reikėjo tikėtis, kalbininkai nesusitarė dėl "tinkamos" lietuvių kalbos vartojimo. Tas netiek svarbu, bet svarbu pažymėti, kad nuspręsta: "dabartinė leidžiamoji Lietuviškoji Enciklopedija, jei norima, kad toliau gyvuotų, turi būti kiek kitaip sutvarkyta, butent, Lietuviškoji Enciklopedija turi būti ne kas kitas, kaip pagrindinis laisvųjų lietuvių žinynas, niekuo nepakeičiamas lituanistikos informacijų šaltinis."

"Amerikos Lietuvyje" jau liepos 16 d. buvo panaši mintis pareikšta. Ten sakytas: "Kaip gaila, kad niekas, ko reikia, neįtikino, kad broliai Biržiškai (Liet. Enc. redaktoriai) mums šiandien ypatingai brangūs ne dėlto, kad parašo apie analizę, antitvariata, bet kad rašo apie Anykščių Silelį, Antalieptę ir žino tūkstančius tokių apie lietuviškus reikalus informacijų, kurių niekas kitas nežino, ir kurios, jei nebus visuomenei paskelbtos, žūs!"

Daugiau darbo, aukų ir prakaito.

Tėvų žėjūti redaguojamas žurnalas "America" rašo, kad amerikoniai stambiai suklystų, jei pasektų anglų nuotaikas dabartinėje "sugyvenimo" gadyneje su komunistų diktatūromis. Sakoma:

"Mums telieka toliau tęsti šaltąjį karą ir dėti daugiau darbo, aukų bei prakaito, nelyginant Churchillo "kraujo, prakaito, ašarų ir darbo". Mes turime laisvąjį pasaulį stiprinti su kiekviena prabėgančia diena. Šis pasaulis turi tapti stipresnis dora, kariškai ir ekonomiškai. Skurstantiems kraštams mes turime atėti su mielaširdinga pašalpos ranka. Visokiais nesiubingais būdais mes turime spausti iš visų pusių sovietų imperiją. Tik tokiu keliu išvengime trečiojo pasaulinio karo, apsaugosime savo nepriklausomybę ir kurstysime laisvės viltį už Geležinės Uždangos." V. Šernakys

Lietuvos Diplomacijos Šefo S. Lozoraičio Padarytas Per Radio Pareiškimas

Prieš penkiojią metų, 1939 metų spalio mėnesio 10 dieną, Maskvoje Lietuvos ir Sovietų Sąjungos Vyriausybės pasirašė vadinamąją Savitarpės Pagelbos sutartį. Ši data yra svarbi mūsų istorijai, nes ji žymi Sovietų užpuolimo prieš Lietuvą pradžią, to užpuolimo, kurį aštuonis mėnesius vėliau Sovietai užbaigė, užplūsdami mūsų kraštą raudonąja kariuomene ir jį visiškai okupuodami. Jau pats tos sutarties sudarymas buvo Sovietų smurto paseka. Kilus antrajam pasauliniam karui, Lietuvos Vyriausybė tuojau paskelbė neutralumą ir jo stropiai laikėsi. Ne viena kariaujančiųjų valstybių neturėjo pagrindo nusiskusti Lietuvos laikysena ir tokių skundų Lietuvai nereiškė. Lygiu būdu savo politikoje su Sovietų Sąjunga Lietuva vadovavosi tiek tarptautinės teisės nuostatais, liečiančiais neutralių valstybių padėtį, tiek savo noru palaikyti draugiškus santykius su kaimyninėmis valstybėmis — taigi ir su Sovietais.

Nežiūrint tokios mūsų politikos ir nežiūrint to fakto, kad iš Lietuvos pusės Sovietų Sąjungai nebuvo mažiausio pavojaus, Maskvos Vyriausybė 1939 metų spalio mėnesio pradžioje pareikalavo, kad Lietuvos Vyriausybė sudarytų su ja vadinamąją Savitarpės Pagelbos Sutartį. Šį reikalavimą bolševikai parėmė grąsinimu, kad jeigu sutartis nebus pasirašyta, raudonoji kariuomenė, kurios didelis skaičius jau buvo tam tikslui sukonzentruotas mūsų pasieny, įžengs į Lietuvą. Šitokių būdu kalbama sutartis smurto grąsinimu buvo Lietuvai primesta. Einant sutartimi Lietuva buvo priversta įsileisti Sovietų garnizonus neva Lietuvos sienoms ginti kartu su Lietuvos kariuomene. Greita šito nuostato, Sovietų Sąjunga toje

pat sutartyje iškilmingai pakartotojo savo ankstesnių sutarčių pasižadėjimus — gerbti Lietuvos suverenines teises, ypač jos valstybinę, ekonominę ir socialinę santvarką ir, bendrai nesiikišti į Lietuvos vidaus reikalus. Šitas iškilmingas pasižadėjimas pasirodė tiek pat vertas, kiek bet kuris kitas Sovietų tarp tautinis pasižadėjimas, būtent, jis pasirodė nieko nevertas, 1940 metų birželio mėnesio penkiojią dieną Sovietų Sąjunga užpuolė Lietuvą, įsikišo į jos vidaus reikalus, sulaužė jos suverenines teises ir sunaikino mūsų valstybinę, socialinę ir ekonominę santvarką. Vadinamoji Savitarpės Pagelbos Sutartis su visais jos iškilmingais pasižadėjimais buvo Sovietų sumanyta ir mums jėga primesta tik kaip viengį priemonių Lietuvą visiškai okupuoti.

Spalio dešimtos dienos data nėra vien tik istorinė, tolimų įvykių sukaktis. Ji yra įrašyta kiekvieno lietuvių širdyje kaip priminimas tos gilios ir neūžgyjamos žaizdos, kurią lietuvių tautai sudaro Sovietų okupacija. Tai žaizda užgydyti ir mūsų tautos ateičiai patikrinti tėra vienas, vienintelis būdas: Lietuvos Respublikos nepriklausomybės atstatymas. Tai žinome ne tik mes, lietuviai, bet taip pat kitos civilizotojo pasaulio tautos. Gerbdamos Lietuvos teisę į nepriklausomybę, žinodamos tikrąją lietuvių tautos valią būti laisvai ir smerkdamos Sovietų Sąjungos padarytąjį Lietuvai smurtą, civilizuotos tautos po šiai dienai nepripažįsta Lietuvos Sovietų Sąjungos dalimi. Tai yra retas istorijoje tarptautinio solidarumo pasireiškimas. Jis įkvėpia tikrumą, kad lietuvių tautos pasiryžimas atstatyti savo nepriklausomą valstybę bus įvykdytas.

Pastatykite Krėvei Paminklą

1954. VII. 7 d. didysis mūsų dailiojo žodžio kūrėjas Vincas Krėvė, palikęs mummye amžinai gyventi audrųjį Šarūną, rūškanąjį Skirgailą, gamtos augintinį įkerdžių Lapiną, giedrąjį gyvenimo išminčių dėdę Vainorų ir daugelį kitų, Ji iš Dainavos milžinkapių prikeltų ar šiaudinėje sutiktų žmonių, — patsai atsigulė amžino poilsio Philadelphijos šv. Kryžiaus kapinėse.

Lietuvių visuomenės yra garbės pareiga, nors kukliu lietuviško stiliaus paminklu atžymėti vietą, kur svečioje žemėje, toli nuo gimtojo Merkio ir Nemuno, priglausti Šarūno dainiaus palaikai.

Paminklo statymo reikalu tiesiogiai rūpinasi Philadelphiaje sudarytas komitetas, kuris vietos lietuvių banke turi savo einamąją sąskaitą (Krėvė Memorial Accounts 19789: Liberty Federal & Loan Association, 202 North Broad St., Philadelphia 2, Pa.).

Krėvės paminklo statymo garbės komitetas įeina: dr. Jonas Aistis, rašytojas (Brooklyn), Benys Babrauskas, Liet. Rašyt. Dr. jos pirm. (Chicago), prel. Jonas Balkūnas (Maspeth, N. Y.), prof. dr. Jurgis Baltrušaitis (Paryžius), prof. dr. Mykolas Biržiška (Los Angeles), Kazys Bradūnas, rašytojas (Baltimore), adv. Charles S. Cheleden, Lib. Fed. & Loan Assoc. prez. (Phila.), prof. dr. Juozas Eretas (Basel, Šveicarija),

kun. Stasys Yla (Putnam, Conn.), prof. dr. Zenonas Ivinskis (Roma), prof. dr. Petras Jonikas, Lituanistikos Instituto prez. (Chicago), Jonas Kardelis, "Nepriklausomosios Lietuvos" red. (Montreal), Faustas Kirša, rašytojas (Boston), prof. Steponas Kolupaila (Notre Dame University), Stasys Pilka, aktorius (Chicago), prof. dr. Alfred Senn (University of Pennsylvania), prof. dr. Pranas Skardžius (Cleveland), dr. Vanda Sruogienė (Chicago), prof. dr. Adolfas Šapoka, "Tėviškės Žiburių" red. (Toronto), inž. Pranas Zundė (Vokietija), inž. Vytautas Žemkalnis (Australija).

Lietuviškoji visuomenė labai prašoma siųsti aukas aukščiaui nurodytu banko adresu. Patogumo dėliai mašoniškai kviečiama atskirose vietovėse sudaryti aukų rinkimo komitetus.

Aukotojų simbolinio ryšio su Nepamirštamuoju Dainaviečių ženklau aukų lapai bus įmūryti paminkle.

Krėvės paminklo statymo komitetas:

pas.) Vincas Maciūnas, pif. Vytautas Mykolaitis, I vicepirm., Antanas Vasiliauskas, II vicepirm., Konstantinas Ostrauskas, I sekr. Marija Krauskaitė, II sekr., Alfonsas Jurskis, Izdo globėjas ir — Jonas Puzinas, izdo globėjas. Komiteto adresas: 247 E. Albanus St., Phila., 20, Pa.

"AMERIKOS LIETUVIS"
The American Lithuanian Weekly published every Saturday by Josephine Leonaitis, 14 Vernon St., Worcester, Mass.

Yearly Subscription in U. S.	\$3.00	in Foreign Countries	\$4.00
Two Years Subscription	\$5.00	Two Years Subscription	\$6.00
One Half Year	\$2.00	One Half Year	\$2.50

Advertising rates — 10 cents Single Copies on application

Amerikos Lietuvis savaitinis laikraštis išleina šeštadieniais, leidžiama Josephine Leonaitis, 14 Vernon St., Worcester, Mass.

Metinė Prenumerata S. V.	\$3.00	Užsienio šalyse - Kanadoje	\$4.00
Dviejų Metų	\$5.00	Dviejų Metų	\$6.00
Pusl Metų	\$2.00	Pusl Metų	\$2.50

Prenumeratos pradžia skaitosi nuo išrašymo dienos. Prenumerata turi būti apmokėta iš anksto

Entered as Second Class Matter — September 20, 1914, at the Post Office at Worcester, Mass., under the Act of March 3, 1879

KODĖL KOMUNISTAI MELUOJA

Kiek Sovietų Sąjungoje gyventojų? Nuo 1939 m. jau yra valstybinė paslaptis.

Kiek vedusių ir nevedusių, koks gimimų nuosimtus, kiek mirimų, kiek ligoninėse lovų? Nuo 1938 m. toji statistika — valstybinė paslaptis.

Koks pamišėlių skaičius, ligonių, invalidų, aklių? Nuo 1927 m. tai — valstybinė paslaptis.

Koks santykis tarp algų ir pragyvenimo išlaidų? Kiek iš tikrųjų uždirba sovietų darbininkas? Koks vidutinis sovietų šeimos pragyvenimo lygmuo? Koks santykis tarp javų ir pramonės gaminių kainos? Kokios iš tikrųjų kolchozininko pajamos? Kiek valstietis už rublį gali pirkti reikalingų maisto gaminių?

Kiekvienoje moderniškoje šalyje visuomenė neišiverčia be tų duomenų.

Jau eilę metų sovietinė vyriausybė slepia šiuos faktus nuo darbininkų ir valstiečių, Čekoslovakijos, Rytų Vokietijos ir Lenkijos vyriausybės, kurios seniau skelbė tuos duomenis, atsidūrusios Kremliaus valdžios, liovėsi jas skelbusios.

Kiekviena tokia "liaudies demokratija" slepia tokius faktus nuo savo liaudies. Pakliuvusi pokūju ir pjautu, kiekviena valstybė tuojau grįžta į tuos tamsius amžius, kada vyriausybė neįsijautė pareigos informuoti savo žmonių. Jų valdžia yra saivališka ir laiko nusikaltimu, jei nori pareigūnas išdrįsti apie tokius faktus kalbėti.

Tad dar blogiau dedasi. Vieton tiesos, skaičių, kurie nemeluoja, pateikiama melaginga propaganda. Vieton skaičių žmonės maitinami procentais. Koks tų procentų pagrindas? Tat yra valstybinė paslaptis. Tokie pagyrų procentai nieko nereiškia. Tokia propaganda padeda nuslėpti tiesę nuo žmonių.

Demokratijos pradžia susijusi su valdžios viešu skelbimu savo biudžeto, iš kur ji gauna ir kaip išleidžia pinigus. "Carinės Rusijos vyriausybė", 1903 m. rašė Leninas, "yra tamsioje. Todėl nėra pilnos ir patikimos informacijos apie žmonių gyvenimą visame krašte". Vis dėlto caro vyriausybė skelbė nemažai duomenų apie ūkinį gyvenimą ir gyventojus. Be tų duomenų Leninas nebūtų galėjęs parašyti veikalą Kapitalizmo raida Rusijoje. Gi Leninas savo knygai panaudojo 299 veikalus, kuriuos rusų kalba paskelbė carinė Rusija.

Turime žinių, kiek žmonių caro valdžios buvo pasiūta į kalėjimą ir ištrėmimą. Bolševikams paėmus valdžią, tokios žinios taip pat buvo skelbiamos. 1926 m. buvo 6,000 politinių kalinių, 1928 — 30,000, 1930 m. gegužės 1 d. 662,257. Po to atėjo priverčiamos kolektyvizacijos, stachanovietiško judėjimo, valymų gadyne. Politinių kalinių skaičius paškojo ligi milijonų. Tuomet sovietinė valdžia nebedrįso skelbti baudimų statistikos. Jau daugiau negu du dešimtmečiai, kai tie milžiniški skaičiai yra valstybinė paslaptis. Niekur nėra tokios kovos su liaudimi, kaip vadinamosiose "liaudies demokratijose". Niekur kitur nesužadama tiek milijonų žmonių į koncentracijos stovyklas ir kalėjimus. Tie skai-

čiai buvo skelbiami, kol jie buvo maži.

1924 m. Stalinas pareiškė 18-tajame komunistų partijos kongrese:

"Buržuazinių valstybių statistika nemeluoja. Kokio politinio įsitikinimo ar palinkimo jie beb?ty, kas liečia faktus ir skaičius, jie greičiau nukentės, bet nemeluos. Kaip būtų gera, jei turėtume daugiau panašių statistikų, žmonių bent su mažiausiu garbės jausmu."

Tačiau 1928 m. Stalinas uždarė Ekonominį Biuletinį, kurį leido Maskvos ūkio ciklų institutas, o 1930 m. to instituto direktorių prof. N. D. Kondratjevą suėmė Stalino policija, ir jį vėliau nužudė. 1930 m. žymieji rusų statistikai Bazarovas, Gromanovas, Kafenhauzas, Makarovas, Mincas, Čajanovas, Ginsburgas, Čelincevas, Veinsteinas ir daugelis kitų buvo sumirti. Didysis žinių slėpimo samokslas prieš sovietų žmones pasidarė visuotiniu.

Nuo 1930 m. duomenų aptemdymas vis didėja. Pirmo penkmečio planą sudarė 1747 puslapių, trečio — 238 puslapiai, o ketvirtasis planas buvo tilpes 6 Pravdos puslapiuose, o penktasis — 3¼ puslapių, pateikiant propagandos šūkius ir apgaulingus nuosimėjus.

1947 m. birželio mėn. Sovietų valdžia atsiskakė duoti apyskaitą, bet vietoje jos išleido valstybės paslapčių įstatymą, kuris ekonomistui ir pareigūnui draudžia klausyti savo sąžinės balso ir suteikti savo piliečiams bent kokias informacijas. Šiandieną sovietinis pareigūnas gali gauti 8-12 m. kalėjimo už suteikimą žinių apie pramonę, žemės ūkį, prekybą, susisiekimą, pinigų apyvartą, mokėjimo balansą, indėlius, rublio įpirkimo galią, rublio padengimą auksu, išvežimą ar prekių įvežimą.

Šis duomenų slėpimas yra dalis tos Geležinės Uždangos, kuri savotiškame kalėjime laiko savo piliečius. Sovietų piliečiams draudžiama laisvai keliauti į svetimus kraštus. Jiems neleidžiama laisvai judėti Sovietuose, o svetimšaliams keliavimas yra suvaržytas.

Maskva draudžia saviems ir svetimiems patirti, kokia jų valdomųjų kraštų tikroji ūkiška padėtis, sveikatingumas, nekalbant apie kalėjimus ir sovietinių vergų stovyklas.

Ten, kur nėra mokesčių ir išlaidų kontrolės, ten nėra demokratijos. Kur nėra teisės reikalauti apyskaitos apie įstaigų veiklą, mokesčių politiką, planavimą ir išlaidas, ten yra priešpauža. Ten pareigūnai nėra visuomenės tarnai, bet persekiotojai, o žmonės — ne laisvi piliečiai, o diktatūros vergai. Per tiek metų Sovietų piespauža vadinama "demokratija". Ji net vadinama liaudies demokratija", o tai turėtų reikšti, kad liaudis valdo liaudį. Tačiau liaudis iš tikro yra pavergta. Vyriausybė nekliausia jos patarimui. Ji neieškia apyskaitos už savo darbus. Slaptumas leidžia klestėti tironijai. Tas slaptumas rodo, kad komunistinė valdžia yra niekas kita, kaip šlykštus ir apgaulingas samokslas prieš savo pačių žmones.

LITERATURA IR GYVENIMAS

SARŪNAS

Rusų tikslai Karaliaučiuje.

Elizarovui (rusų kometantui Vokietijai) prisistačius balandžio 1 d. Jis man pranešė, kad balandžio 7 d. aš išvažiuosiu su dvylika karininkų. Pirmo turėjau nu-eiti pas partijos Centralinio Komiteto narį, Arkadjevą, 47 m. senumo Domo kazoką, gerai pažįstamą Stalinui ir jo dažnai siunčiamą paslaptingomis misijomis. Jis mane priėmė draugiškai.

— Tu vyksi, reiškia, į Karaliaučius balandžio 7 d. Tvirtai tikime, kad miestas tada jau bus mūsų rankose. Mūsų uždavinys bus tuojau sutvarkyti normalų miesto judėjimą. Ateityje Karaliaučius bus rusų miestas.

— Rusų? — paklausiau.
— Taip. Tą išsprendė Jaltos konferencija Rooseveltas sutiko mums užleisti Karaliaučius ir Rytų Prūsijos dalį. Kas liks, teks lenkams.

Sita informacija man labai patiko. Karaliaučius, reiškia, vėl bus mūsų, kaip buvo carienės Elžbietos laikais.

Iš Maskvos išskridau lėktuvu bal. 7 dieną. Sustojome Dvinske ir Kaune buvau balandžio 10 d. Čia patyriau, kad mūsų kariuomenė dieną prieš tai paėmė Karaliaučius. Aš jį tepasiekiau balandžio 13 d. Be kitų darbų, man pateko parašyti raportas apie dalykų padėtį Rytų Prūsijoje.

Balandžio 30 d. į Karaliaučius atvyko mano viršininkas Elizarovas ir priėmė mano raportą. Mane pagyrė.
Gegužės 1 d. generalas Misnikovas suruošė didelę demonstraciją. Elizarovas pasakė kalbą, kurioje, tarp kitko, pareiškė:

"Rytų Prūsija tai buvęs rusų kraštas, kurį vokiečiai iš slavų 14 ir 15 amžiuje pagrobė. Jis dabar vėl bus slavų. Mes jį pasidalinsime su mūsų talkininkais lenkais. Po keleto metų, niekas jo nepažins. Dešimtys tūkstančių mūsų žemdirbių užims vietas tų bernų, kurie čia vergaudavo vokiečių dūponiams. — (Iš rusų štabo karininko pasakojimų knygoje "Soviet Staff Officer — Ivan Krylov", išleista 1951 metais Londone.)

Kauno žydai tremtyje.

Sekmadienis, geguž. 27 d. 1945. Graži, saulėta, švelnių vėjų diena vokiškoje Bavarijoje. Per tris savaites čia, Šv. Ottilieno vienuolyne prisiglaudė keturi šimtai žydų iš Švabenhauzeno ir kitų stovyklų. Šią saulėtą dieną ligoninėje visi darbai sustojo, nes ruošiamas koncertas ir sueiga. Keli muzikantai — gyvas likę kadaisiai garsios Kauno žydų orkestros nariai — jau atvyko iš Bad Hoeltz ir sveikino draugus

SKAITYKITE IR PLATINKITE "AMERIKOS LIETUVI"

bei pažįstamus. Pakilusi nuotauka laikinai prasklaidė nesmagumus.

Visi gyrė Dr. Zalmaną Grinbergą, kaunietį, kurio iniciatyva suorganizavo ligoninę ir koncertą. Tai buvo 37 metų, vidutinio ūgio, gilių akių juodplaukis. Dievo baimingoje šeimoje išauklėtas, jis labai gerbė senas žydų tradicijas ir lanko priedionistų. Gydytojo diplomą įgijo Šveicarijoje — Bazelio universitete. Keturios savaitės atgal jis buvo Dachau stovykloje ir laukė mirties. Šiandien jis sėdi susimastęs vokiečių vienuolyno mūruose.

Mintys gal bėga atgal į Kauną, į tą šabaso dieną, birželio 21, 1941, kada visas sugriuvo ir prasidėjo kelias iš Kauno į Dachau. Kur žmona? Kur sūnelis Emanuelis, gimęs pogrindyje ir geraširdžio laisvo lietuvių, bulvių maišo pavidalu, kažkur auginti išmugeliuotas.

Koncerto klausyti atėjo veik visi keturi šimtai. Daktaras pažinojo visus. Daugiau negu pusė buvo jo tautiečiai iš Kauno, Šaulių, Vilniaus. Štai, rabinas Samuelis Sniegas, buvęs vyriausias rabinas Lietuvos armijai, žymus mokslo vyras jau nėsančios žydų seminarijos Kauno Slobodkoje. Greta jo, Bernardas Tkačas, kaunietis advokatas.

Genė Durmaškin pasirodo scenoje ir sudainuoja mylimiausių Vilniaus žydų dainą "Aš ilgiausiu savų namų." Klausovų akyse ašaros. Net muzikantai, susijaudinę, nustoja savo instrumentus griežę. — (Iš Leo W. Schwartz "The Redeemers" — atpasakojimų įvykių jo gyvenime 1945 - 1952 metais; išleista 1953 metais.)

Logika.

— Niekas nevalgo sriubos su šakutėmis — auklė tarė keturių metų Emilutei.

— Aš valgau, ir aš ne niekas! — maža mergaitė atrėžė. — (Iš L. Susan Stebbing "Modern Introduction to Logic")

Portfeliai Australijoje.

Lietuvoje ir Vokietijoje Vytautas Žaliaduonis buvo visai ne kvailas vyrukas, bet kai Australijoje stėjo dirbti graištų ir kniedžių fabrike, pasirodė, kvailas kaip bato aulais. Tik pagalvokit (neplyškite iš juoko!): į darbą atėjo ne su lunčbaksiu, bet — su portfelium!

— Žiūrėkit, žiūrėkit, banko direktorius ateina! — šaukė kai kurie australiečiai darbininkai, Žaliaduoniui per kiemą einant.

— Ei, ne! Tai koks parlamento atstovas ateina agituoti! — šaukė kiti. — (Iš Pulgio Andriušio "Nors ir žemė drebėtų".)

MANIESIEMS

Budėkite. "Tėveli, kam laikote čia tą sukiūžasi puodą, "teiravos žingeidus vaikas. "Tai muzėjinis dalykas. Dabar kiti laikai. Matai, tu lietuviškai ir lietuviškoj mokykloj mokais ir gaumi pylos, kad nesimokai, o anksčiau lupdavo tuos, kurie lietuviškai mokės, ypač, kurie nešdavo knygas. Va, todėl, kai tik pas mus sustodavo žandarai gaudyti kontrabandininkams, pravykstantiems Sintautų, ar Šakių keliu, tai mes sodo kampe išskeldavom šį baltą puodą, duodavom aniems ženklą budėt. Taip anie išsaugodavo ne tik savo kail, bet ir daug maldaknygių, Daktaro raštus pardavinėjo ir bei Daktaro raštų."

Daktaro mieste. Netrukus, tėvas aną vaiką, apvilktą juoda uniforma, nuvežė Miestan (taip apylinkėj vadino Naumiestį), pristatė gimnazijon, liepė klausyt gaspadinės, nusivedė pas Antanėlį ir visus reikalingus dalykus liepė pirktis tik pas jį. "Matai, jis ubagas buvo, anksčiau ant tilto iš terbos slapta Daktaro raštus pardavinėjo ir daug Daktarui padėjo, o dabar jau šiuos baltuos mūrelius, tarp baltų knygų. Jei gerai mokysis, visko išmoksi ir galėsi būt ateitininku ir skautu."

Prie Daktaro kapo. Makiaus kiek drūtas, priklausiau ateitininkams, kurių susirinkimuos, man rodė, pati tautos dvasia gyveno, visi taip rimtai ruošė ateities žygiams, "Dirbti, kovoti dėl Lietuvos." Tačiau patiko ir greit priklausiau skautams.

Vieną dieną skiltininkas visiems "lapinams" paskelbė iškilą - taisyt Dr. V. Kudirkos kapo. Sutartu laiku, kastuvais, grėbliais, kibirais nešini, susirinkome sutartoj vietoj ir Meiščių kapų keleliu patrukėm kapų link. Girkštelyje kapų vartai ir už kelių minučių prie antros koplyčios, tarp vienių pušelių, kryžių paunksmėj randam, tiek kart tėvelio minėtą, Daktaro kapą. Senu įpročiu suklum-pam maldai. Lūpos kruta, bet širdis, akys ant paminklo. Patiko man tas granitinis, nulaužtas ažuolo stobrys.

Tik mums neįprasta, kad paminkle nėra kryžiaus, kad ten kažkoki žodžiai iškapoti. Sukilę, visi to paties teiraujamės skiltininko. Gi šis atsako, kad ten dabar giedama Lietuvos Himno, žodžius rusai nepakentę ir iškapot pasamdė kalvį Zaleckį. Dabar užtat Zaleckui neturi kur akių padėt, o kryžių, pasilipkit aukščiau ir pamatysit. Kaip voverės liuoktelėjom ant tvorės ir ištikrųjų stuobrio viršų pamatėm. Bemat nyko kerpės, lapai, juodžemy žydėjo broliukai, žaliavo rūtos, o aplink snėlio takelis.

Kudirkos namelis. Mums Dr. v. Kudirkos Dr-vės skautams buvo įdomu susipažinti ir su kitomis Daktarą rišančiomis vietomis. Todėl kitoj iškilėj jau mes prie Daktaro namelio. Tai daugiau malkinė, nei daktaro namai ir tuo metu paversta mėsine, kas matės ne tik iš parašo, bet ir iš uoslės. Daug kartų vėliau Kudirkos tiltu pro Kudirkos namelius pyškėjom į Paširvintį, o širdy vis apmaudas. Juk čia 1899.XI.16. tiek Lietuvai spindulių pažeręs, džiovos pakastas, užgeso didysis Daktaras.

Žydpilėj. Vėliau atsidiūriau šakiuos. Jeruzolimos oras čia dar jautės net gimnazijoj. Užtat, kai užėjo gimnazijų valstybinimo liga, taupumo sumetimais kažkas pasiūlė iš (žiburio) (žydu) pavadint. Vis tebstovėjo ta pati baisiai gliu stogu klebonija su svirnu, kur, visoj žydpilėj žydamas baikotuojuant, Daktaras pas Kleboną Kalėdą gavo prieglaudą. Priešais kleboniją Lukaševičių vaistinė,

k. r. Daktaras dažnai praleisdavo Laisvas Valandas, grodamas smuiku, ar šiaip kompanijoj, ką senutė Lukaševičienė ir po kelių dešimčių metų šviesiu veidu prisimindavo ir paskambindavo Daktaro kūrinį.

Vilkų Centre. Atsitiko, kad gyvenau ir Vilkaviškyje. Apylinkėj visur rasi Daktaro giminių, nes už 10 km. nuo Vilkaviškio link Pilviškių už Paežerių giraitės Paežeriai, kur gimė 1859.XII.31. Dr. Vincas Kudirkas. Kudirkynėj jau ne Kudirkai, o Kuncaičiai gyveno. Daktaro laikus minėjo tik viens-kits medelis ir senas kluonas. Tačiau aplink vis tos pačios sodybos, garbanota giraitė, vėslūs laukai, kapinaitės, ežerėlis, besikryžiuoją vieškeliai. Ten tai išaugo širdis, kuri pliekė vilkus, viršininkus ir kitus nenaudėlius.

Daktaras sesutei. Toj gražioj gamtoj išaugo švelniaisielis sūnus, kad jis savo (pamotės) sesutei Joniškėlei, kai ta jį širdim ir ašaroms prašė liautis su tais raštais, kalbėjo:

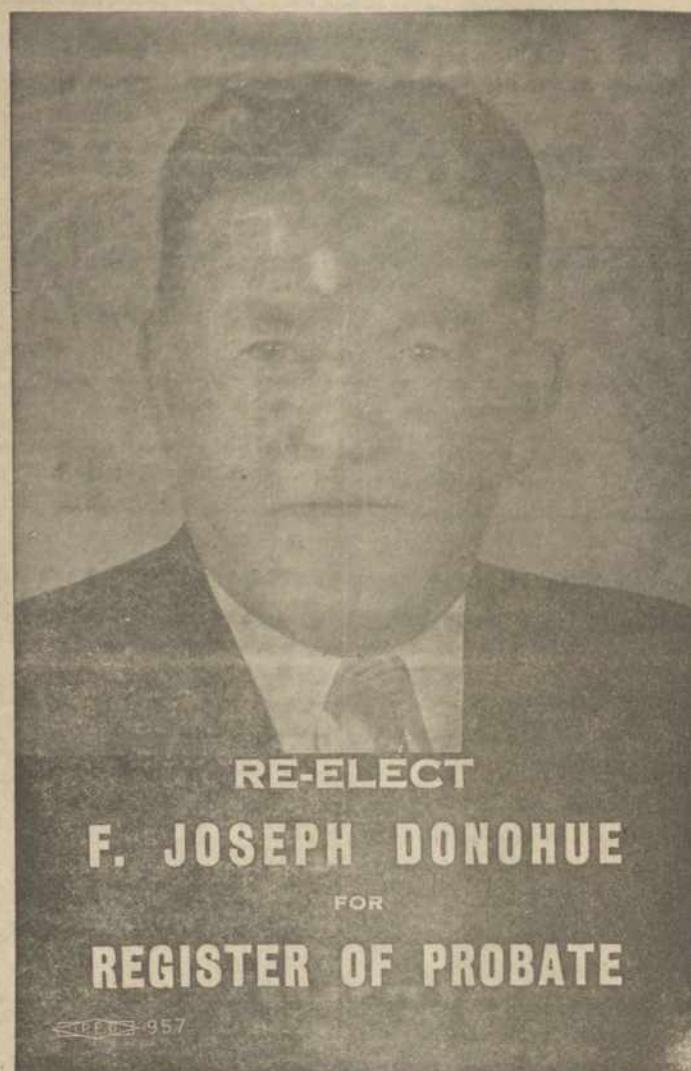
— Žinai, tu dabar jaunutė, aš tau išpasakoti negaliu, tik kelis žodžius pasakysiu; jų neužmiršk. Ateis toki laikai, kada maskoliaus čia nebebus—bus Lietuva. Kai dabar nueini į kromelį ko nusipirkti, tai viršuje parašyta rusiškai, o paskui bus lietuviškai. Tik tada suprasi, kokius darbus aš dirbau. Dabar maldaknyges draudžia, o tada galėsi laisvai, rūtų šakelę įsidėjusi, neštis rankoje.

Išviršiniai Daktaras, tikėjimo atžvilgiu buvo kaip tas jo antkapio stuobrys, tačiau širdy toks nebuvo. Aną, kaip jautriai ir švelniai jis kalba sesutei apie rėtelę, maldaknygę, bažnyčią. Juk jis buvo tiek išprusęs, kad ant visados sesutės širdy galėjo, kaip rūtėlė, taip bažnyčią sutrempti. Tačiau jis to nepadarė, kaip sesutei, taip jaunimui liepia siekti dorų ir aukštų idealų ir tuoj pat, nelaukiant Joniškėlė pamatė brolio darbo vaisius ir ištikro Būdežerių keliu, pro "Ziedą", vaikais vedina, šventadieniais traukė Vilkaviškio Katedron.

Lietuvos varpininkas. Jeigu dėl

Daktaro tikėjimo yra visai manančių, tai dėl jo meilės tėvynei niekas neabejoja. "Aušros" spindulio pagautas, pats savo ašaromis pasikrikštija didžiajam Lietuvos darbui. Dirbo visiems didiesiems pasaulio konvertitams įprastu uolumu ir dirbo ne kaip Lietuvos kūno daktaras, bet kaip Lietuvos dvasios. Kas suskaitys kiek šiai pastarajai jis prirašė receptų? Dirbo dienomis ir naktimis, dirbo persekiojamas, sirgdamas su 40 laips. ir jau mirties patalę gulėdamas. Galingu varpu ragino visus keltis. Rašė knygas, eiles, straipsnius. Savo raštuose apima kone visas Lietuvos aktualijas, viskuo sielojas ir dėl gražesnės Lietuvos pats save paaukoja.

Daktaras gyvas ir šiandien. Jau 55 m., kai Dr. V. Kudirkos kanklės nutilusios ilsis Naumiesčio kapuos, tačiau lietuvių širdyse jis gyvas ir šiandien. Tos idėjos, už kurias daugelis miršta, nemiršta. Jo Lietuvos Giesmė - Himnas šiandien visų giedamas, jo idėjos daugeliui, kaip naktį klajūnams žvaigždės - kelrodžiai. Mylėjo lietuvis anu metu Daktarą, myli ir po mirties. Jo paveikslai - garbės vietoje, jo knygos, straipsniai - lūpose. Jo vardu organizacijos, jo garbei statulos, mokyklos, paminklai. Labiausia įamžino Daktaro vardą pats Naumiestis pasivadinęs — Kudirkos Naumiesčiu. (Kudirkos Bevardžių Sūnų sūnus —) M. N.

RE-ELECT
F. JOSEPH DONOHUE
FOR
REGISTER OF PROBATE

F. JOSEPH DONOHUE
Register of Probate

PRESENTING YOUR CANDIDATE

Born in the City of Worcester

GRADUATE: St. John's High School
Holy Cross College
Boston University Law School.

LAWYER: Member of Worcester County Bar Association;
United States District Court.

PRESIDENT: Massachusetts Register of Probate Association
for the past thirteen years.

SPONSOR: Proposed and assisted in the passing of eleven
adoption laws now in the statutes of Massachusetts.

Assisted in the passage of other laws pertaining
to Probate Courts.
Veteran.

DR. B. MATULIONIS

Vidaus, spec. širdies ir plaučių ligos.

Priima bet kurią dieną, iš anksto susitarus —
telefonu ar laišku.

Telef. 22, Pascoag, Rhode Island.

Adr. State Sanatorium Wallum Lake, Rhode Island

Atstumas: nuo Providence — 24 mylios,
nuo Worcesterio — 26 m.,
nuo Boston ar Brockton — 50 m.,
nuo Thompson, Conn. — 10 f.

ANDREW B. HOLMSTROM Į KONGRESĄ
SEKMINGAS BIZNIERIUS

- Norton Kompanijos Vice-Prezidentas 1940.
- Buvęs Generalis Viršininkas Norton Kompanijos Dirbtuvės Anglijoj.
- Registruotas Profesionalas Inžinierius, Massachusetts Valstijoje.

VETERANAS

- J. V. Laivyne 1917 - 1919.
- Amerikos Legionio — V.F.W. Narys.
- Laivyno Rezerve 1917 - 1939.
- Vandentekių Prievaizda 1925 - 1929.
- Worcesterio Miesto Taryboje 1950.
- Worcesterio Mayoras 1950 - 1954.

VISUOMENĖS VADAS

- Direktorius, Family Service Corp.
- Worcester Council Against Discrimination, Chairman
- American Red Cross, Garbės Direktorius.
- Fairlawn Ligoninės, globėjas.

JUOZAPAS JURČIČ

JURGIS KOZJAKAS

Ir atjoja didelis nepažįstamas vyras, vaikas neturi laiko pabėgti.
Jau niekšas jį nutvėrė
Ir neša jį parduoti kaip vergą.
(Antanas Umek)

Juodas, kaip juoda buvo Petro širdis, nusikaltimas buvo papildytas.

Iš gobšumo pardavė savo brolio sūnų, vargšą nekaltą kūdikį. Gal to nežmoniško ir žiauraus dėdės širdis buvo šiek tiek nerami ir gal jo sąžinė išmetinėjo, kaip ir kiekvieno nusidėjėlio, bet jis nesigailėjo. Laimikis buvo priešais jo akis, velnias jam šnibšdėjo, kad jis taps savininku viso to, ką jo brolvaikis būtų paveldėjęs. Ir Petras linksmai trynė rankas. Jo širdį drumstė tikrai baimė, kad čigonui nepasiseks toli nugabenti vaiko ir, esant tokiai būklei, jis būtų išduotas. Bet greitai mokėjo save nuraminti.

Netrukus apylinkėse pasklido gandas, kad čigonų auja norėjo pakarti valdovą Morkų, o vietoj jo nutvėrė tikrai Petrą ir du tarnus ir juos privertė didele pinigų suma išsipirkti. Bet, niekur daugiau čigonams nesirodant, visi galvojo, kad jie kitur išvyko.

Petras, kuris atrodė labai susirūpinęs savo brolvaikiu ypač pirmomis dienomis po užpuolimo, kurio jis pats buvo auka, uždraudė tėvui Bernardui vaiką išvesti iš pilies. Bet, praėjus kelioms dienoms, vėl leido, dargi norėjo, kad vaikas nuvyktų į kaimą pas ūkininkus.

Ten, sodžiaus vidury, buvo graži ir garsi liepa. Ten tėvas Bernardas paprastai sėdėdavo su savo mokiniu, jaunuoju Jurgiu.

— Geras valdovas turi pažinti savo pavaldinius ir juos mylėti, — kalbėjo tėvas Bernardas ir dėl to norėjo, kad ir Jurgis iš pat vaikystės išmokyti meiliai elgtis su savo ūkininkais.

Ir štai dėl ko retą kurią dieną jis nesėdėjo su savo mokytoju suole po kaimo liepa.

Liaudis labai mylėjo mažąjį bajorą ir garbingąjį, baltuose drabužiuose vienuolį.

Tėvas Bernardas buvo atvykęs iš labai toli, iš svetimos žemės ir apsistojo Stiknos vienuolyne. Kai pirmą kartą žmonės su juo susipažino, dar su juo negalėjo kalbėtis, nes jis kalbėjo svetima kalba. Tikrai vėliau buvo galima jį suprasti, kai jis išmoko sloveniškai, kaip kalbėjo vienuolyno žinioj esanti liaudis. Jis buvo mylimiausias iš visų vienuolių dvasiškis. Tiesa, lengvai buvo galima pastebėti, kad jis buvo svetimšalis. Bet liaudis jo kalbos mieliai klausėsi gal ir dėl to, kad jis tą kalbą savotiškai iškreipdavo.

— Buvo kalbama, kad tas tėvas anksčiau buvo karys, bet paskiau priėmė apžadus ir tapo vienuoliu. Žmonės tikrai negalėjo suprasti kaip toks nusizėminęs dvasiškis kiek anksčiau galėjo būti šurkštus karys. Nevienas būtų norėjęs jo paklausti dėl kokių priežasčių jis tapo vienuoliu, bet niekas to neišdrįso, kiekvienas vengė tos minties. Tuo tarpu tėvas Bernardas labiau mėgo kalbėti apie kitką ir apie kitus, negu apie save.

Ir tą popietę tėvas atsisėdo su savo mokiniu bajoraičiu po medžiu.

Ūkininkai eidavo ir praedavo pro juos. Kiekvienas iš tolo nusiimdavo kepurę ir pagarbiai juos pasveikindavo, paskui užkalbindavo tėvą. Vieni netrukus eidavo savo keliu ir savo reikalais, tuo tarpu kiti sustodavo, klausinėdavo ir klausydavosi kalbos senojo vienuolio, kuris daug dalykų žinojo. Tą popietę aplink jį susirinko nemažas būrys vyrų, moterų ir vaikų. Tokiomis progomis tėvas Bernardas mėgo pasakoti gražių pasakojimų iš šventųjų knygų.

Kaip ir mūsų dienomis, taip ir tada, slovenai ūkininkai yra ištroškę mokslo ir nieko taip nemėgo, kaip gražių tėvo Bernardo pasakojimų.

Tat nieko nėra keisto, jei tuo metu jie prašė toliau pasakoti istoriją apie milžiną Samsoną.

— Jums ji atrodo labai graži? — paklausė jų vienuolis.

— Žinoma, graži! Vakar jūs mums papasakojote, kaip filistėjai atspėjo Samsono paslaptį ir uždirbo trisdešimt apsiaustų, —

atsakė vienas ūkininkas, pasirėmęs ant savo kauptuko.

— Tada, — pradėjo toliau paakoti vienuolis, — grūdai jau turėjo varpas ir buvo pribrendę. Pjovėjos su pjautuvais dar nebuvo atėjusios. Samsonas sugalvojo kaip atsikeršyti filistėjams. Rytuose buvo daug lapių. Samsonas sugavo jų tris šimtus ir jas po pora surišo uodegomis, o tarp uodegų pririšo dedančius nuodėgulus. Ir taip suristas jas paleido į savo priešų filistėjų laukus. Išsigandusios lapės pradėjo lakstyti žgzagais po javų laukus ir sudegino visą derlių, o filistėjai per žiemą neturėjo ką valgyti.

— Po to Samsonas nuėjo į urvą esantį netoli Judo giminės. Sužinoję filistėjai kur apsistojo tas, kuris tiek blogo jiems buvo padaręs, surinko ištisą armiją, apsupo Samsoną jame urve, o prie jų prisijungė dar trys tūkstančiai Judo giminės vyrų. Šie pastarieji, atvykę prie urvo, liepė Samsonui pasiduoti. Bet jis sakė jiems: "Jei jūs prisiėsite, kad manęs nenužudysite, aš jums pasiduosiu". Jie tatau prisiekė. Paskui surišo Samsoną ir jį nugabeno į filistėjų stovyklą. Jo priešai tuojau bandė jį nutverti. Bet Viešpaties Dievo jėga išengė jį ir jis vienu staigiu suoliu sutraukė virves, lyg jos būtų buvusios paprasti siūlai. Tada nutvėrė ten pat žemėj gulėjusią asilo kaukolę ir, tik ja viena apsiginklavęs, puolė filistėjus ir išžudė jų daugiau kaip tris tūkstančius. Kitiems pavyko pabėgti...

— Bet atydziai besiklausančių ūkininkų tyras džiaugsmas buvo trumpas. Kažkoks vaikas pradėjo rėkti:

— Žiūrėkit, žiūrėkit... turkai!
Iš tikrųjų keisti žmonės galvotrukčiais jojo kaimo linkui. Jie buvo apsirengę tik iki pusės, rudaodžiai ir labai nešvarūs, jojo smarkiais arkliais, kurie juos nešė taip greitai, lyg būtų kregždės ore.

Visus susirinkusius apėmė siaubas, kai tik kažkas ištarė baisųjį žodį:

— Turkai!
— Ne turkai, o čigonai, — tarė senyvas vyriškis, lazda pasirėmęs. — Jie mums nieko blogo nedarys, kol mes esame kaime ir būryje susirinkę. Jei būtume pavientai, gal mus ir pultų.

— Labai nedori ir pikti žmonės, be tikėjimo, be Dievo baimės, — kalbėjo ūkininkas, kuris turėjo kauptuką, — kad gerasis Dievas ir Jo šventa Motina mus apsaugotų! Jei būtų su mumis bent keli vyrai! Bet visi yra laukuose!

— Jie suka į mus, — tarė viena moteris, — bėkime į namus!

— Nieko nebijokite, — tarė tėvas Bernardas, — nors jie ir blogus užmanymus turėtų, gerasis Dievas visada saugoja nekaltuosius.

Tai pasakęs senelis pradėjo drebėti. Ir visai nesąmoningai jis paėmė mažąjį Jurgį ta pačia dešiniąja, dabar pašventinta ranka, bet kuri prieš trisdešimt metų lengvai jį būtų apgynusi. Dabar ja galėjo daryti tikrai kryžiaus ženklus.

Čigonai jau buvo netoli. Tikrai buvo baisu matant juos prigulusius ant tų mažų arklių karčių, visu greitumu lekiant medžio linkui.

Vienu akimirksniu moteris ir vaikai pasileido bėgti į visas puses kiek tik kojos neša, tiktai vienuolis su vaiku iš pilies ir keli vyrai pasiliko savo vietoje.

— Turite gražų vaikiuką! — tarė didysis Samolis, drauge su kitais savo sėbrais nulipdamas nuo arklio.

— Ar negalėtumėte jo mums atiduoti? — kalbėjo toliau čigonas. — Teisybė, pas mus gyventų nepergeriausia, bet mes vis tiek norėtume jį turėti pas save. Tam senam tėvui jis neturi jokios naudos.

Tai sakydamas, lyg juokais Samolis prišartino ir paėmė vaiką, kuris graudžiai verkdamas veltui stengėsi pasislėpti už tėvo Bernardo.

— Ko jūs norite? Eikite sau! — tarė vienuolis Bernardas ir, be jokios baimės prieidamas prie čigono, suriko jam: — prapulkite iš čia, valkatos, kol Dievo ranka jūsų nepalietė! Ką jūs norite su tuo vaiku veikti? Kas jį palies, bus nubaustas, nekaltas kraujais šaukiasi į dangų.

"Atleiskit, Nerašiau"

LONG DISTANCE PASIKALBĖJIMAS YRA GERIAUSIAS BŪDAS VISIEMS UŽSIEMUSIEMS ŽMONĖMS PALAIKYTI RYŠIUS

Ar dėl daug darbo jūs neturite laiko parašyti savo šeimai ir draugams? Ar jums neslėgia mintis, kad jūs turėtumėte parašyti, bet negalėtumėte prisiruošti tą padaryti? Jei negalite asmeniškai su jais būti, tai geriausias dalykas yra balsu juos aplankyti per telefoną. Tai kainuoja stebėtinai mažai.

The
Telephone
Company

Užmiesčio Telefono Kainos* iš Massachusetts Vietovių

Fall River-Springfield, Mass.	\$.50
Fitchburg-Rutland, Vt.	.40
Lawrence-Berlin, N. H.	.45
Lowell-Bangor, Me.	.55
New Bedford-Westerly, R. I.	.40
Boston-Chicago, Ill.	\$1.30

Springfield-New Orleans, La. 1.50
Worcester-San Francisco, Cal. 2.00

*3 minučių station-to-station nakties ir sekmadienio kainos

LONG DISTANCE CALLS GO THROUGH FASTER WHEN YOU CALL BY NUMBER

— Ak! ak! — juokais leipdamas, kalbėjo laukinis, — suradote sau blogus klausytojus. Jūs esate vienuolis, tiesa. Klausykite, šitoki pamokslai mums nedaro jokio įspūdžio.

Kiti čigonai, kurie dar sėdėjo ant arklių, ragino savo vadą paskubėti. Ūmai piktadarys pastūmė silpną senelį ir žengė į priekį nutverti vaikiuką.

— Pasitrauk, niekše, valkata, tu jo negausi! — tarė tada ūkininkas, pasirėmęs ant kauptuko. Taip sakydamas, pakėlė savo įrankį ir tikriausiai būtų suskaldęs čigono galvą, jei jis, kaip katinas, nebūtų pašokęs į šoną.

Senasis ūkininkas, kuris buvo pasirėmęs lazda, pradėjo šaukti pagalbos. Bet čigonai ūmai nušoko nuo arklių ir vienu smūgiu abudu partrenkė ant žemės ir jie tįsojo kraujuose paplūdę.

Šen ir ten vienas antras vargšas senelis iškišdavo galvą iš trobos ar pro tvorą, bet, matydamas esąs visai vienas prieš tiek daug priešų, neturėjo drąsos išeiti į priekį. Samolis paėmė vaiką už rankos ir drauge su juo užšoko ant arklio, jį laikydamas priešais save. Ir, vienuoliui dar nespėjus atsipeikėti, čigonai, greitai kaip žaibas, jau buvo dingę.

Vargšas tėvas Bernardas krito be sąmonės.

Ir tikrai tada ūkininkai pradėjo rodytis: vieni, išgirdę riksmą, bėgo iš laukų, kiti išlindo iš trobų. Vieni stebėjasi, kiti maldėsi, bet nė vienas nežinojo ką veikti, nė kur eiti. Ir, kol susiprato pranešti į pilį tą baisią, siaubingą žinią, čigonai jau galėjo būti perjoję kalnus ir slėnius. Pagaliau, trys iš jų nubėgo į Kazjakų pilį pranešti, kad čigonai užmušė du ūkininkus, parmetė žefėn tėvą Bernardą ir pabrogė mažąjį bajoraitį Jurgį.

Petras atrodė nepaprastai pritrenktas. Nedavė jokio įsakymo. Bet tarnams Ozbė paragino tarnus užsėti ant arklių ir vyti čigonus. Tikrai po to Petras irgi sugalvojo vykti drauge su jais ir įsakė jo palaukti, kad galėtų pasiruošti ir paimti kardą. Mes gerai žinome, kad jis visiškai paskubėjo.

Senasis Ozbė trypė kojomis ir gana aiš-

kai murmėjo:

— Tas kuprys, tas suklypėlis, jis niekam netinka, tik per jį mes susivėlinsime ir pri-vargšime!

Nedaug tetrūko, kad jis pasiimtų vadovauti žygiui kaip sukilėlis. Ir tikrai būtų geriau padaręs taip pasiilgdamas.

Jau saulė leidosi, kai iš Kozjakų pilies išjojo kuprio vadovaujamas, blizgančiais ginklais, būrys tarnų vyti čigonų. Bet ūkininkai tuojau pamatė, kad prie miško jie istojo į klaidingą kelią.

— Į kairę! į kairę! — jie rėkė. Bet kas juos galėjo iš taip toli išgirsti?

Užėjo naktis. Ūkininkai išsisklaidė ir rūpestingiau, negu paprastai, užsikaisė savo namų duris.

Ten, pily, budėjo visą naktį laukdami sugrįžtant tarnų, kurie parsigabens visų mylimą vaiką. Labiausia už visus buvo prislėgtas tėvas Bernardas. Be jėgų, susisielojęs, jis prakrito į lovą. Jis manė, kad jis vienas buvo tos baisios nelaimės priežastis.

Gerai užsidarinę duris ūkininkai kaime svarstė, ką padarys čigonai su mažuoju bajoraičiu. Vieni kalbėjo: "Gers jo kraują, kad amžinai gyventų." Antri samprotavo: "Ne, jam gyvam išlups dar šiltą širdį, kad iš jos padarytų filtrus, nes visos čigonės yra raganos..." Kiti, saugumo, sumetimais prie savo namų durų pasistatė gerai apkaustytą buožę, kad galėtų apsiginti nuo čigonų, jei jie sugrįžtų įšiekoti jų vaiką.

Rytojaus rytą patekėjo skaisti, raudona kaip niekada, saulė, bet Petras ir jo tarnai nebuvo sugrįžę su vaiku! Jie sugrįžo tikrai pavakare ir be to, kurio buvo išvykę įšiekoti.

Aišku, Petras tikrai nudavė jo įšiekęs. Jis aiškiai įsakinėjo joti tikrai didesniais keliais, kur niekas negalėjo tikėtis užklupti tuos valkatas. Tačiau jis apsimetė baisiausiai susikrimtęs ir jo nepažįstą žmonės galėjo jį palaikyti nepaprastai susisielojusiu.

Visose apylinkėse labai apgailėjo vargšą vaiką ir jo tėvą, gerąjį Morkų Kozjaką, kuris tikrai nebuvo nusipelnęs tokios didelės nelaimės.

bus daugiau

Koki Parengimai Worcesteri ir Apylinkėje

Šiais metais sukauka dešimt metų, kaip buvo įsteigtas Bendros Amerikos Lietuvių Šalpos Fondas, BALF'as, per praėjusį dešimtmetį BALF'as yra atlikęs milžinišką šalpos darbą, savo aukomis šelpdamas tūkstančius lietuvių tremtinių, senelių ir ligonių, praėjusio karo audros išblaškytų po visą pasaulį. BALFo darbas dar nėra baigtas, jo pagalbos dar laukia tūkstančiai Europoje ir kitur mūsų pareiga jiems padėti BALFo dešimtmečio proga Worcesterio BALFo 31 skyrius, sekmadienį, spalio 24 d. pradeda vieša rinkliava mūsų broliams vargstantiems Europoje. Prisdėkime kiekvienas savo nors mažą auką prie 31 skyriaus pastangų ir tuo atliksime savo lietuvišką pareigą.

"LAISVĖS VARPO" Krikščynos spalio 31 d. 2:30 val. po pietų So. Bostono Lietuvių Klubas salėje, Lietuvių Radio pusvalandžio Brockton, Mass. vedėjas p. Viščinis rengia "Laisvės Varpo" krikščynų bankietą su domia programa.

Atidaryme kalbės Lietuvos Garbės Konsulas Bostone adv. Šalna. Visus Worcesterio ir apylinkių lietuvius "L. Varpo" vedėjas maloniai prašo atsilankyti So. Bostono lietuvių klubo salę š. m. spalio 31 d. (sekm.). Bū-

site pavaišinti skaniais lietuviškais valgiais, išgirsite įdomią programą ir paremsite "L. Varpą".

L. S. "Ramovė" Worcesterio skyrius rengia Lietuvos Kariuomenės šventės paminėjimą. Š. m. lapkričio 20 d. (šešt.), Maironio parko salėje su linksma programa. Programos turinį pranešime spaudoje vėliau.

L. S. Ramovės Valdyba

PADEKA

L. S. Ramovė Worcesterio skyriaus Valdyba nuoširdžiai dėkoja visiems svečiams, kurie atsilankėte į mūsų pikniką š. m. spalio 4 d. Maironio parke ir tuo prisidėjote prie jo gražiausio ir linksmo pasisekimo. Ypatinčiai Valdyba dėkoja: malonioms ponios: M. Židžiūnienei, A. Garsienei, Pr. Gaillūnienei, p-lei I. Savickaitėi už paruošimą skanių užkandžių ir darbavimas pikniko metu; ponui L. Jokubauskui, p. J. Spirauskui, p. Juozaičiui už prisidėjimą prie programos; p. L. Leknickui ir p. Alavošiui už pasidaravimą pikniko metu. Drauge reiškiamė padėką ir Maironio parko vadovybei už pavedimą sales ir bendradarbiavimą parengimo metu — ačiū visiems!

L. S. "Ramovės" Val.

So. Boston, Mass.

Indijos Misjonierius Kun. Antanas Sabaliauskas

Šv. Petro lietuvių parapijoje, rugs. 27 - spalio 10 d., įvyko dviejų savaitių misijos, kurias vedė 16 m. Indijos misionieriaus ir mokė 9 svetimas kalbas, neseniai iš Venecuelos atvykęs salazietis, kun. A. Sabaliauskas. Pirmą savaitę misijos buvo moterims, antrą — vyrams. Misijos praėjo dideliu pasisekimu, nes tėvas Sabaliauskas savo nuoširdžiais pamokslais iš pat pirmos dienos patraukė klausytojus. Per abi savaites kiekvieną vakarą bažnyčia buvo pilna klausytojų.

Kadangi misijos įvyko Marijos

metais, tai jos buvo baigtos nepaprastu pasisekimu: tiek moterys, tiek ir vyrai iškilmingai pasidavė pildyti Marijos reikalavimus, pasakytus Fatimoje 1917 m., būtent, kiekvieną dieną kalbėt ražančių, kiekvieno mėnesio pirmąjį šeštadienį priimt Šv. Komuniją ir garbingai Nekalčiausią Marijos širdį, prašant taikos Amerikai gerovės ir Lietuvai laisvės. Toks viešas parapijiečių pasidavimas pildyti Fatimos Marijos reikalavimus yra pirmas įvykis visos Amerikos Lietuvių gyvenime.

Tenka pažymėti, kad šiai minčiai jau iš seniau uoliai pritarė ir ją puoselėjo klebonas kun. Virmauskas. Nežiūrint rimto amžiaus spalio 4 d. sukako 70 metų klebonas nepraleidžia progos visados pirmutinis pakviesti į Bostoną žymiuosius žmones bažnytinėms iškilmėms padidinti; vos tik atvykę Amerikon čia lankėsi vysk. V. Brizgys, vysk. V. Padolskis, prel. M. Krupavičius, tėvas J. Bruzikas ir dabar Misijon A. Sabaliauskas.

Reikia Darbininko Kepykloj

Ruginės duonos ir bandukų kepėjas. Moderniška kepykla. Ideališkos darbi sąlygos. Gera alga. Kreipkitės: Fred Yankus, Wilson Rye Bakery, Windsor Ave, Wilson Conn.

IDEAL PHARMACY

VAISTINYČIOS TEL. 3-4840 — RES. 7-1725

V. G. SKRINSKA, B. S. reg. pharm.

29-31 KELLY SQ

Worcester, Mass.

LIETUVIAI pas LIETUVIUS!

NAUJAS PARTRAUKIMAS SALDAINIŲ!

Lietuviška Vaistinė Ideal Pharmacy, 29 Kelly Sq. Worcester, šią savaitę labai skanių lietuviškų šokoladinių saldainių su romu patraukė iš New Yorko. Prašom atsilankyti ir pamėgty skanių, lietuvišką produktą. — Su pargab, Vytautas Skrinška (sav.)

Poitiškas Skelbimas

JAMES J. JOYCE

kandidatas!

"CLERK of COURTS"

Dorothy Anstutis

Politiškas Skelbimas

Tillie Shilale

"Visuomet Pasiruošęs Jums Patarnauti"

Congressman

HAROLD DONOHUE

BALSAVO UŽ:

- Nepaprastą Imigracijos Aktą 1954 m.
- Socialės Apraudos Pašalpų Praplėtimą
- Sumažinimą Lukusos ir Įvairių Mokesčių.

LIETUVIAI PILIEČIAI BALSUOKIT UŽ — KONGR. DONOHUE, DELTO, KAD JIS VISUOMET UŽTARIA UŽ MUSŲ LIETUVIŲ REIKALUS. WASHINGTONE..

Per-rinkite Kongresmoną Harold Donohue

Jūs ir Jusų šeimai Jis Reikalingas"

Demokratų Rally

Worcesterio Lietuvių Demokratų Klubas rengia "Rally" arba politiškas prakalbas, sekmadienį, Lietuvių Ukėšų Klubas salėje, 3-čią val. po pietų. Kalbės visi kandidatai, tarp kurių p. Murphy, Furcolo, Cronin, Collins, Kennedy ir kiti. Svečiai bus pavaišinti ir turės gerą progą linksmai praleist laiką. Kviečiam šio miesto ir apylinkių lietuvius skaitlingai dalyvauti.

Rengėjai

Penny Sale

Rengia Worcesterio Lietuvių Moterų Auxiliary - Lietuvių Karo Veteranų Pagelbinis Skyr., šeštadienio vakare, spalio (Oct.) 23, 1954, 7:30. Bus gražių dovanų ir užkandžių. Pelnas skiriamas Drum Corps palaikymui ir kitiems kultūriniais reikalams. Prašomi visi atsilankyti, naujai atremtuotoj LNC svetainėj, 12 Vernon St.

Gardner, Mass.

Pranciška Audičkas mirė po ilgos ligos, rugsėjo 16 d. sulaukusi 75 metų amžiaus. Buvo kilusi iš Panevėžio apsk., Raguvėlės par. Gardnerėje išgyveno 44 metus. Paliko tris sūnus, dvi dukteris, dvi seseris ir brolių.

Rugsėjo 19 d. sulaukęs 60 metų amžiaus, ir staiga susirgęs mirė Petras Raižys. Buvo nevedęs.

Rugsėjo 22 d. mirė Antanas Ustaitis, 81 metų. Ilgus metus ūkininkavo.

Kor.

EKSTRA! EKSTRA!
MATYKIT

Peter Kalanta
IR JUO ORKESTRA

DEL VESTUVIŲ
IR PARENGIMU

8 Vernon Pl. Tel. 7-3938

Koncertas ir Vaidinimas

Šeštadienį, spalio (Oct.) 23, 1954, 7 val. vak., So. Boston High School Auditorijoje, Thomas Park (G St.), So. Boston, Mass. Šv. Juozapo lietuvių parapijos, Waterbury, Conn., vaidintojų ir dainininkų grupė, vadovaujama kompozitoriaus Aleksandro J. Aleksio, atvyks suvaidinti dviejų veiksnių veikalą "MOTINOS VARGAI".

Parengimo pirmininkai Dr. Antanėlis ir Vincas Lalatka ir bendrai visa komisija nuoširdžiai kviečia visus iš visos Naujosios Anglijos atvykti ir dalyvauti radio programos 20-ų; metų parengime.

Tikiėtų kaina \$1.00.

Politikas Skelbimas

Politikas Skelbimas

Politiškas Skelbimas

JOSEPH A. ASPERO for DISTRICT ATTORNEY

APSKRITIES KOMISIJONIERIUS JOSEPH A. ASPERO yra Demokratų kandidatas į "District Attorney" vietą.

Ponas Aspero sakė: "Daug kartų buvau kandidatas įvairiom tarnystėm, bet niekuomet nepriėmiau tiek daug prašymų varytis į "District Attorney" vietą. Laikė savo keturiolika metų veikimo politikoje, aš tarnavau Trečio Wardo žmonėms,

Worcesterio Miestui ir Apskričiai. Per keturius metus buvo taryboj atstovas, valstijos legislatorius aštuonis metus, be to mano patyrimas kaip teisininkas per 13 metų, suteikia patyrimų užimt District Attorney vietą. Aš pagelbėję išleisti ir administruoti teises, kaip District Attorney aš įvykdysiu įstatymus."

Joseph Aspero lankė ir baigė Gage ir Belmont pradinę mokyklą; North High School, Holy Cross kolegiją; Boston Universitais Teisių Mokyklą; 1941 metais priimtas į Massachusetts teisininkus. Jisai Worcesterio Miesto taryboje darbuosį įvairiuose svarbiuose komitetuose; taipgi Massachusetts legislatorijoje per visą laiką užėmė vadovaujamą vietą. Jisai dalyvavo Demokratų Tautiniuose Seimuose Philadelphiaj 1948 metuose ir Chicagoje 1952 m.

Jisai rėmė įstatymus pakeliant pašalpas darbininkams po "Workmen's Compensation" įstatymus; veteranam suteikta takų sumažinimai, darbo organizacijos turėjo gerą draugą. Kaip Apskritis Komisjonierius, ponas Aspero pašventė daugiau laiko, negu bile kas pirmiau. Kaip Distrikto Teisininkas jis tarnaus su tuo pačiu atsidavimu ir darbštumu, kaip ir anose vietose.

Ponas Aspero yra vedęs ir turi du vaiku. Jisai balsavo, kad lietuvių kalba būtų dėstoma višose High mokyklose, taipgi balsavo už lietuvių veteranų reikalus. Jisai parūpino darbus lietuvių merginoms Teisme. Ponas Aspero įrodė savo draugiškumą lietuviams. Parodykime savo dėkingumą balsuojant už JOSEPH A. ASPERO į "DISTRICT ATTORNEY" vietą.

BALFo 17-to Skyriaus Padėka

Sarišyje su įvykusio BALFo 17-to skyriaus vieša rinkliava — TAG DAY, š. m. rugsėjo 25 d., reikiame nuoširdžiausią padėką dovanų aukotojams: p. p. Andriulioniams už radio aparatą, Kėtvirtis ir Co. Sheaffers plunksną p. Y. Tumavičienei už 2 dėžes saldainių, pinigine, dvi poras auskūrų ir baltus karoliukus, iš šių aukų sudaryta dvi dovanos. Sulik skyriaus nutarimo daugiausiai surinkę pinigų dėkute

rinkliavos dieną, gauna virš minėtas keturias dovanas. Daugiausiai surinko šie asmenys: — 1) P. P. Svilienė \$55.58; 2) A. Lapinskaitė \$53.65; 3) Vyt. Mileris \$38.51; 4) p. U. Sadiukienė \$36.70. Šie keturi rinkėjai gauna virš išvardintas dovanas, kurios bus įteiktos per BALFo dešimtmečio bankietą lapkričio 21 d., 6 v. v. So. Bostono Lietuvių Piliečių Draugijos auditorijoje. Be to, p. J. A. Jokubaitis pridavė kasininkui \$51.50, jo asmeninę didžiausią auką \$27. Surinko \$24.50. Kadangi jo viršminėtas nutarimas neliečia, nors dovana ir netenka, bet nuoširdus ačiū priklauso.

Dėkingi esame organizacijoms: 1) So. Bostono Liet. Pil. Draugijai už nupirkimą ir atspausdinimą 14 šimtų atviručių rinkliavos reikale, ir už nemokamai duotą salę masiniam susirinkimui, tai ir sudarytų apie \$70.00 auką. 2) Už rinkėjų davimą: Lietuviams skautams-ėms, Ateitininkams-ėms, Lituanistinės mokyklos mokiniams, ir Tautinių šokių grupei, gražiai reprezentavusiai lietuvius, su tautiniais rūbais, ypač p. O. Ivaškienėi už rūpescius ir gera priežiūrą rinkėjų.

Gilia pagarba priklauso šiems bendradarbiams: Adv. K. Kalinauskui, SLA, prezidentui už audijenciją pas Bostono Majorą ir reklamą anglų spaudoje, Adv. J. Grigaliui už dalyvavimą audijencijoje pas Bostono Arkvyvskupą, kun. klebonui Pr. Virmauskui už davimą salės nemokamai, ir \$10. vertės brošiūrų, M. Veniui už sutvarkymą kelių maišelių pinigų banke.

Įvairiai bendradarbiavo: Keleivio red. p. Sonda, prof. A. Vasiliauskas, advokatas A. J. Young, Al. Neviera, J. Lekys, inž. Nikolskis, inž. Veitas, J.

Bušys, J. Tuinila, Liet. Garbės Konsulas adv. A. O. Šalna, ypač jo sekretorė F. Grendalytė, labai daug parašė angliškos korespondencijos, taipgi, biznieriui J. Arlauskui už auką 4 dėžes toniko, kuris atgaivino sugyžėjusius rinkėjus.

Didelis dėkingumas priklauso mūsų radio valandėlių vedėjams: p.p. Minkams, p.p. Butkui, Plutai, p. A. Kneiziui ir p. Petru Viščiui. Jie visi labai gerai skelbė TAG DAY er 6 savaites ir viską paaukojo Balfui, bei vargstančio lietuviu naudai. Tie skelbimai ir kalbos vidutiniškai atsėjo po \$40. kiekvienam radijo vedėjui. Lietuvių visuomenė turėtų tai atsiminti ir juos paremti įvairiomis progomis.

Taipgi, nemažesnis dėkingumas mūsų spaudai: Amerikos Lietuviai, Darbininkai, Draugai, Dirvai, Tėvnei, Vienybei, Garsui, Naujienoms, Sandarai, ir ypač daug vietos rinkliavai skyrusiam vietos Keleiviui.

Reikia nepamiršti ir TAG DAY dienoje sunkiai dirbusio sekretorijato, ypač p. A. Januškevičienės, ant kurios pečių gulėjo didžioji našta. Nelengva buvo p. p. Michelsonienei, Namaksienėi, Stravinskienei ir kt. vyrams: prof. Ig. Končiui, K. Vileišiui, J. Januškevičiui, K. Neortui, ir visų pinigų "bosui" ižd. A. Bričkui ir kt. Labiausiai dėkingi esame visiems rinkėjams, saviesiems praeiviams ir aukotojams.

Iš viso surinkta \$1,696.72. Išleista \$158.63.

Balfo Centru pasijusta \$1,601.66.

Dalį išlaidų padengti jieškosi-me kitų būdų. Baigiant reikia pastebėti, jeigu kiekvienas lietuvis būtų atlikęs savo krikščionišką pareigą — alkana papenėti, nuoga pridengti, tai būtų mūr turėję ne 16 šimtų, bet 16 tūkstančių saviesiems gelbėti. Suprantama kas nori tai dar gali atlikti savo pareigą prisijusdamas išdininkui auką.

Dar kartą visiems bet kuo ir kaip nors prisidėjusiems prie rinkliavos reiškiamė netik mūsų bet ir tų nelaimingųjų brolių ir seserų vargstančių Vokietijoje vardu nuoširdžiausia dėkui.

BALF 17-to skyriaus
A. Matjoška, Pirm.
V. Vakauza, Sekret.

DR. ANTHONY ARENT

LIETUVIS GYDYTOJAS
VIDUJINIŲ LIGI SPECIALISTAS
Valandos pagal susitarimą

OFISAS:—507 MAIN STREET — PARK BLDG.
Tel. 7-2173, namai; Tel 6-0671 Worcester